

ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี
จังหวัดลพบุรี

นางบัวเงิน พักศรี

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2555

**Factors Affecting the Provision of Personal Loan of The Government Savings
Bank, Lopburi Branch, Lopburi Province**

Mrs. Buangeong Faksri

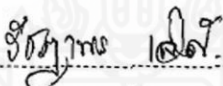

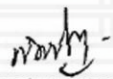
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics
School of Economics
Sukhothai Thammathirat Open University
2012

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน สาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี
ชื่อและนามสกุล	นางบัวเงิน พักศรี
แขนงวิชา	เศรษฐศาสตร์
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์รัชฎาพร เลิศโกถานนท์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2555

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์รัชฎาพร เลิศโกถานนท์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมบัติ พันธิษณ์)

.....
(รองศาสตราจารย์ออร์รมย์คณา แยมนวน)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา **คั่นคว้ออิสระ** ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี
จังหวัดฉลพบุรี

ผู้ศึกษา นางบัวเงิน พักศรี รหัสนักศึกษา 2506001417 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์รัชฎาพร เลิศโกคานนท์ **ปีการศึกษา** 2555

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) บทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน 2) หลักการพิจารณาให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี จังหวัดฉลพบุรี

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามี 2 ส่วน ส่วนแรก เป็นข้อมูลทุติยภูมิ เก็บรวบรวมจากรายงานผลการดำเนินงานธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี จังหวัดฉลพบุรี รายงานประจำเดือน รายงานประจำปีธนาคารออมสิน ข้อมูลส่วนนี้นำมาวิเคราะห์เชิงพรรณนาบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคล และผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารออมสิน ส่วนที่สอง เป็นข้อมูลทุติยภูมิ แบบอนุกรมเวลา รายไตรมาส ในช่วงไตรมาสที่หนึ่ง ปี 2548 ถึง ไตรมาสสี่ ปี 2554 นำมาใช้วิเคราะห์เชิงปริมาณโดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า 1) การให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และช่วยให้เศรษฐกิจมีความเจริญเติบโต 2) การพิจารณาการให้สินเชื่อของธนาคารออมสินใช้หลักการพิจารณา 6 C's ได้แก่ คุณสมบัติของตัวผู้ขอกู้ ความสามารถในการส่งชำระหนี้ เงินทุนในการดำเนินธุรกิจ หลักประกันการกู้ เงื่อนไขด้านสภาพแวดล้อม และความสามารถควบคุมการดำเนินการ ในส่วนของหลักการพิจารณา 5 P's ประกอบด้วย คุณสมบัติของตัวผู้ขอกู้ วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ความสามารถหารายได้เพื่อชำระหนี้ หลักประกันความเสี่ยงในการกู้ และ แนวโน้มในอนาคต 3) ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี จังหวัดฉลพบุรี คือ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี ดัชนีราคาผู้บริโภค และ ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ปัจจัยทั้งสี่มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี จังหวัดฉลพบุรี ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ สินเชื่อบุคคลของธนาคาร ธนาคารออมสินสาขาฉลพบุรี จังหวัดฉลพบุรี

Independent Study title: Factors Affecting the Provision of Personal Loan of The Government Savings Bank, Lopburi Branch, Lopburi Province

Author: Miss Buangeong Faksri; **ID:** 2506001417; **Degree:** Master of Economics;

Independent Study advisor: Ratchadaporn Lertphokanon, Associate Professor;

Academic year: 2012

Abstract

This study aimed to study 1) role and important of provision of personal loan of Government Savings Bank: GSB 2) the principle provision of personal loan of GSB bank; and 3) factors affecting the provision of personal loan of GSB bank, Lop buri branch, Lop Buri province.

The study employed descriptive analysis to analyze general credit management and credit operation by using secondary data collected from operational monthly reports and annual report of Government Savings Bank in region 6. The study used data from office of the National Economic and Social Development Board, GSB bank and Bank of Thailand employed quantitative analysis. A multiple regression analysis was used to investigate the factor effecting the provision of personal loan of the bank by using quarterly time series data during year 2005 to 2011.

The result of the study were as following. 1) The provision of personal loan of the bank is important factor to stimulate personal expenditure and enhance national economic growth. 2) The bank used 6 C's and 5 P's as a principle in analyze the provision of loan. The 6 C's include character or qualification of the loaner, ability to pay the debt, business venture capital , loan collateral, environmental condition and control. The 5 P's include personality of the loaner, purpose of loan, loan payment, protection risk and future prospect 3) Factors affecting the provision of loan were including ; deposit of bank, consumer price index, interest rate(MLR) and gross domestic product; at the 95 percent confidence level. These all factors had positive relationship with the provision of the bank loan.

Keywords: Bank personal loan, Government Savings Bank :Lop buri branch, Lop Buri province

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความเมตตาและความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์รัชฎาพร เลิศโกถานนท์ อาจารย์ประจำสาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษานี้ ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ รวมทั้งขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมบัติ พันธวิศิษฏ์ กรรมการ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ของสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ให้ความรู้และช่วยอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ และผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ความผิดพลาดและข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการจัดทำการศึกษา ค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียว

บัวเงิน พักศรี

พฤศจิกายน 2555

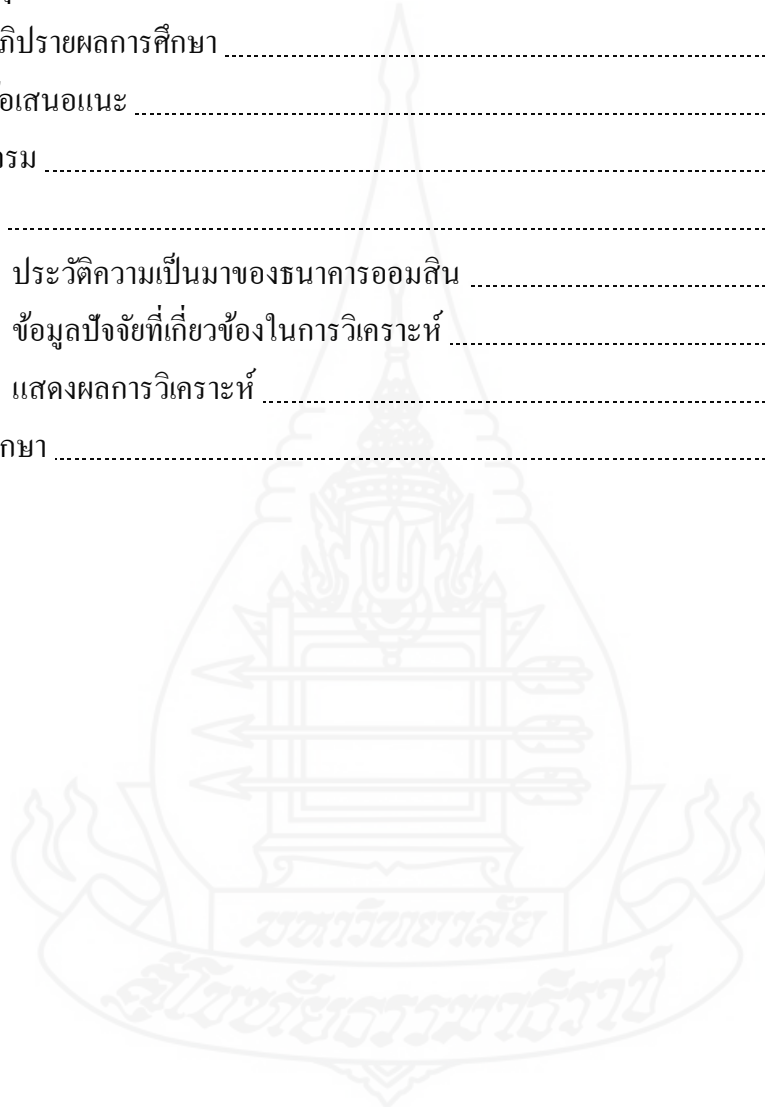

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	4
ขอบเขตของการศึกษา	4
สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษา	4
วิธีการศึกษา	5
แหล่งที่มาของข้อมูล	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
สรุปวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	34
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	38
รูปแบบการศึกษา	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล	38
กรอบแนวคิดในการศึกษา	39
แบบจำลองในการศึกษา	40
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	42
สมมติฐานในการศึกษา	43
การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์	47

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	51
สรุปผลการศึกษา	51
อภิปรายผลการศึกษา	54
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	60
ก ประวัติความเป็นมาของธนาคารออมสิน	61
ข ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์	75
ค แสดงผลการวิเคราะห์	77
ประวัติผู้ศึกษา	79

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 ปริมาณการให้สินเชื่อธนาคารออมสินปี 2547-2554	2
ตารางที่ 1.2 ปริมาณการให้สินเชื่อสาขาลพบุรี ปี 2547-2554	3
ตารางที่ 2.1 ผลการศึกษา จรัสศรี ธิดิเลศเดชา ส่วนที่ 2	21
ตารางที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	34
ตารางที่ 5.1 สรุปความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ กับปริมาณสินเชื่อบุคคล ธนาคารออมสินสาขาลพบุรี	53

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 เส้นอุปสงค์ของเงินกู้.....	12
ภาพที่ 2.2 เส้นอุปทานของเงินให้กู้.....	13
ภาพที่ 2.3 อัตราดอกเบี้ยคุณภาพของตลาด.....	13
ภาพที่ 2.4 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีความพึงพอใจสภาพคล่อง.....	17
ภาพที่ 2.5 การปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยต่อการเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงิน.....	18
ภาพที่ 3.1 แสดงกรอบแนวคิดการศึกษา.....	40

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยเป็นประเทศกำลังพัฒนา เช่นเดียวกับประเทศอื่นๆ ที่กำลังพัฒนา และต้องการยกระดับความเป็นอยู่ของประชากรให้ดีขึ้น การเร่งรัดพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มและรักษาอัตราการเจริญเติบโตของประเทศให้อยู่ในระดับสูง การลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ ผลของการลงทุนทำให้มีการสะสมทุนเพิ่มขึ้น ผู้ลงทุนสามารถหาเงินทุนได้จากตลาดสินเชื่อ เพื่อนำไปใช้ในการลงทุนในกิจการต่างๆ ธนาคารเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทในตลาดสินเชื่อ ทั้งธนาคารพาณิชย์ และธนาคารของรัฐ เป็นตัวจักรที่สำคัญในการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ

จากผลของวิกฤตเศรษฐกิจโลกและสถานการณ์ทางการเมืองในระยะเวลาที่ผ่านมา ทำให้เศรษฐกิจของประเทศประสบกับภาวะถดถอยผลของวิกฤตเศรษฐกิจทำให้เกิดผลในทางลบและส่งผลกระทบต่อทุกด้านด้วยกัน กล่าวคือ ทำให้สถาบันการเงินต่างๆ ได้พัฒนาศักยภาพขององค์กรของตนให้อยู่ในระดับเหนือคู่แข่งขึ้น และเติบโตได้อย่างมั่นคง ปัจจุบันจะเห็นได้ว่า รูปแบบและวิธีการทำธุรกิจของธนาคารได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจที่ได้เปลี่ยนแปลงไป

การดำเนินธุรกิจของธนาคารจะประสบผลสำเร็จได้ จำเป็นต้องใช้หลักการในด้านการบริหารจัดการและด้านการตลาด เพื่อให้บริการลูกค้า และรู้ถึงความต้องการของลูกค้าที่เข้ามาใช้บริการ ปัจจุบันธนาคารมีการแข่งขันการให้บริการ ทำให้ธนาคารแต่ละแห่งใช้กลยุทธ์การดำเนินงานและปรับวิธีการให้บริการเพื่อให้ธุรกิจธนาคารสามารถอยู่รอดและดำเนินกิจการต่อไปได้อย่างมั่นคง ในอดีตธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่มุ่งเน้นด้านการออม และการให้บริการประชาชนในระดับฐานราก ปัจจุบันการดำเนินธุรกิจของธนาคารมีการแข่งขันกันมาก ทำให้ธนาคารออมสินต้องเปลี่ยนกลยุทธ์และปรับ โครงสร้างขององค์กร โดยคำนึงถึงหลักการถ่วงดุลอำนาจ (Check and Balance) การดำเนินกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญของลูกค้า (Customer Oriented) และการบริหารจัดการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ (Economic Value Management: EVM) นโยบาย แนวทาง แผนงาน และ โครงการที่สำคัญ ของธนาคารมุ่งดำเนินการเพื่อสร้างความเข้มแข็งในระดับชุมชน ซึ่งเป็นฐานรากในการพัฒนาของประเทศ

ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่มีบทบาทหน้าที่สำคัญในการระดมเงินออมและการให้กู้ยืม โดยการระดมเงินออมเพื่อนำไปให้กู้ยืมกับภาคธุรกิจ ซึ่งเป็นหนึ่งในห้าภารกิจหลักของธนาคารออมสิน ได้แก่ การเป็นธนาคารเพื่อการออม ธนาคารเพื่อสังคมและชุมชน ธนาคารเพื่อภาครัฐ ธนาคารเพื่อบุคคลทั่วไป และเป็นธนาคารเพื่อธุรกิจหรือผู้ต้องการใช้เงิน ทำให้ธนาคารออมสินมีบทบาทในการสร้างเงินในรูปแบบการปล่อยสินเชื่อ และมีผลกระทบต่อปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ และการเจริญเติบโตของธุรกิจต่างๆ โดยรวมของประเทศ ในปี 2553 ธนาคารมีนโยบายและแนวทางการดำเนินงานมุ่งเน้นการพัฒนาการให้สินเชื่อเป็นลำดับแรก การให้สินเชื่อกลุ่มรายได้หลัก (Main Stram) ของธนาคาร ประกอบด้วย สินเชื่อเคหะ สินเชื่อบุคคล สินเชื่อธุรกิจขนาดเล็ก และสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่ นโยบายดังกล่าวได้ดำเนินเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

การให้สินเชื่อบุคคล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารเป็นกิจกรรมที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ช่วยเหลือต่อการดำรงชีพของประชาชนที่มีรายได้น้อยและเงินออมไม่เพียงพอให้มีโอกาสกินดี อยู่ดี และเพิ่มโอกาสทางการศึกษาของประชาชน เช่น เงินให้กู้เพื่อที่อยู่อาศัย เงินกู้เพื่อการศึกษา เงินกู้เพื่อการเดินทาง และการท่องเที่ยว และเงินกู้สงเคราะห์ข้าราชการ เป็นต้น

ตารางที่ 1.1 ปริมาณการให้สินเชื่อธนาคารออมสิน ปี 2547-2554

ปี	ปริมาณสินเชื่อ รวม (ล้านบาท)	ปริมาณสินเชื่อ บุคคล (ล้านบาท)	สัดส่วนสินเชื่อ บุคคลต่อสินเชื่อ รวม (ร้อยละ)	การเปลี่ยนแปลง สินเชื่อรวม (ร้อยละ)	การเปลี่ยนแปลง สินเชื่อบุคคล (ร้อยละ)
2547	346,317	75,951	21.93	-	-
2548	377,463	76,351	20.22	8.99	0.52
2549	431,946	83,569	19.34	14.43	9.45
2550	469,717	236,986	50.45	8.74	183.58
2551	548,413	281,023	51.24	16.75	18.58
2552	781,497	461,817	59.09	42.50	64.33
2553	1,111,755	765,081	68.81	42.25	65.66
2554	1,351,990	998,316	73.84	21.60	30.48

ที่มา: ธนาคารออมสิน ปี 2547-2554

ตารางที่ 1.1 แสดงผลการดำเนินงานด้านการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน ระหว่างปี 2547 ถึงปี 2554 แสดงปริมาณสินเชื่อรวม สินเชื่อบุคคล สัดส่วนสินเชื่อบุคคล ต่อสินเชื่อรวม อัตราการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อรวม และสินเชื่อบุคคล ตัวเลขในตาราง ปริมาณสินเชื่อรวมและสินเชื่อบุคคลเพิ่มขึ้นทุกปี ในปี 2547 ปริมาณสินเชื่อบุคคลมีจำนวน 75,951 ล้านบาท ได้เพิ่มขึ้นเป็น 76,351, 83,569, 236,986, 281,023, 461,817, 765,081 และ 998,316 ล้านบาท ในปี 2548 ถึงปี 2554 ตามลำดับ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.52 ,9.45, 183.58, 183.58 ,64.33,65.66 และ 21.60 ตามลำดับ ตัวเลขร้อยละที่เพิ่มสูงขึ้น ในสัดส่วนที่สูงมากดังกล่าวแสดงว่า ประชาชนมีความต้องการสินเชื่อเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 1.2 ปริมาณการให้สินเชื่อของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ปี 2547-2554

ปี	ปริมาณสินเชื่อรวม (ล้านบาท)	ปริมาณสินเชื่อบุคคล (ล้านบาท)	สัดส่วนสินเชื่อบุคคลต่อสินเชื่อรวม (ร้อยละ)	การเปลี่ยนแปลง สินเชื่อรวม (ร้อยละ)	การเปลี่ยนแปลง สินเชื่อบุคคล (ร้อยละ)
2547	633	395	62.40	-	-
2548	841	504	59.92	32.85	27.59
2549	975	551	56.51	15.93	9.32
2550	1,003	540	53.83	2.87	-1.99
2551	1,082	541	50.00	7.87	0.18
2552	1,412	666	47.17	30.49	23.10
2553	1,855	755	40.70	31.37	13.36
2554	2,200	927	42.17	18.60	22.78

ที่มา: ธนาคารออมสินสาขาลพบุรี ปี 2547-2554

ตารางที่ 1.2 แสดงผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี ระหว่างปี 2547 ถึง ปี 2554 โดยแสดงปริมาณสินเชื่อรวม สินเชื่อบุคคล สัดส่วนสินเชื่อบุคคล ต่อสินเชื่อรวม อัตราการเปลี่ยนแปลงของสินเชื่อรวม และสินเชื่อบุคคล ตัวเลขในตาราง ปริมาณสินเชื่อรวม และสินเชื่อบุคคลเพิ่มขึ้นต่อเนื่องทุกปี ปี 2547 ปริมาณสินเชื่อบุคคลมีจำนวน 395 ล้านบาท เพิ่มขึ้นเป็น 504, 551, 540, 541, 666, 755 และ 927 ล้านบาท ในปี 2548 ถึง ปี 2554 ตามลำดับ โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 27.59, 9.32, (1.99), 0.18, 23.10, 13.36 และ 22.78 ตามลำดับ ตัวเลขร้อยละที่เพิ่มสูงขึ้น ในสัดส่วนที่สูงมากดังกล่าว แสดงว่า ประชาชนมีความต้องการสินเชื่อบุคคลเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้น

สำหรับปี 2550 ปริมาณสินเชื่อบุคคลลดลง เนื่องจากผู้กู้ที่เป็นหน่วยงานราชการได้เปลี่ยนไปใช้บริการสินเชื่อกับสถาบันการเงินอื่น ซึ่งเสนออัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต่ำกว่าโดยอิงกับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากของหน่วยงาน ในระยะต่อมาโครงการได้ถูกยกเลิกทำให้ผู้กู้กลุ่มดังกล่าวกลับมาใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินเช่นเดิม

ตัวเลขปริมาณการให้สินเชื่อที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาสนใจทำการศึกษาเกี่ยวกับการให้สินเชื่อบุคคลเพื่อการบริโภค โดยทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน
- 2.2 เพื่อศึกษาหลักการพิจารณาการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน
- 2.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ฉะเชิงเทรา

3. ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้ ได้ทำการศึกษาเฉพาะเขตพื้นที่ของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยศึกษาบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคล หลักการพิจารณาให้สินเชื่อบุคคลกับลูกค้าของธนาคารออมสิน และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี 2548 ถึงไตรมาสที่ 4 ปี 2554 รวม 28 ไตรมาส มาทำการศึกษา ข้อมูลที่ใช้ ได้แก่ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ

4. สมมติฐานที่ใช้ในการศึกษา

ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา (QL) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา (TD) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และดัชนีราคาผู้บริโภค หรืออัตราเงินเฟ้อ (CPI)

5. วิธีการศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาทำการศึกษาทั้งในเชิงพรรณนา และเชิงปริมาณ

5.1 การศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive Method) อธิบายถึงบทบาทและความสำคัญของสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน หลักเกณฑ์พิจารณาให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน นโยบายที่เกี่ยวกับการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

5.2 การศึกษาเชิงปริมาณ (Quantitative Method) โดยใช้แบบจำลองทางสถิติในรูปของสมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Linear Regression) โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares-OLS) ในการประมาณค่า ตลอดจนพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรในสมการว่า สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา อัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม ได้แก่ ปริมาณเงินให้กู้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาส 1 ปี 2548 ถึงไตรมาส 4 ปี 2554 รวม 28 ไตรมาส โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป E-Views

6. แหล่งที่มาของข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา เป็นข้อมูลทุติยภูมิ โดยเก็บรวบรวมจากรายงานเศรษฐกิจและการเงินประจำปีของธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานเศรษฐกิจรายเดือนของธนาคารแห่งประเทศไทย รายงานประจำปีธนาคารออมสินสำนักงานใหญ่ และรายงานประจำเดือนธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

7.1 สินเชื่อบุคคล หมายถึง สินเชื่อที่ให้แกบุคคลทั่วไป และ สินเชื่อบุคคลฐานราก ได้แก่ สินเชื่อเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เช่น สินเชื่อโครงการธนาคารประชาชน ที่มีวัตถุประสงค์ในการขอกู้สินเชื่อ เพื่อการซื้อ/สร้าง/ซ่อมแซมบ้าน ทาวน์เฮ้าส์ อาคารพาณิชย์ อาคารชุด หรือแฟลต และอาคารพาณิชย์เพื่อยู่อาศัย รวมทั้ง เพื่อการศึกษา การเดินทาง การท่องเที่ยว การซื้อสินค้าและ

บริการ การอุปโภคบริโภคส่วนบุคคล และเพื่อการเดินทางไปต่างประเทศ โดยเก็บรวบรวมตัวเลขจากรายงานประจำเดือนธนาคารออมสินสาขาต.พบุรี

7.2 อัตราดอกเบี้ย หมายถึง อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน คิดอัตราดอกเบี้ยผู้กู้เป็น MLR (Minimum Lending Rate คือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำประเภทเงินกู้ที่มีระยะเวลา) สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินใช้อัตราดอกเบี้ยอิงกับอัตราดอกเบี้ย MLR

7.3 เงินฝาก เงินฝากรวมของธนาคารออมสิน แบ่งออกเป็นสามประเภทคือ เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากเพื่อเรียก และเงินฝากประจำ

7.3.1 เงินฝากกระแสรายวัน เงินฝากประเภทนี้ธนาคารจะต้องจ่ายเงินเมื่อทวงถามซึ่งผู้ฝากจะต้องนำเงินจำนวนหนึ่งมาฝากกับธนาคาร และธนาคารจะมอบสมุดเช็คให้ผู้ฝากเพื่อลงนามในเช็คสั่งจ่ายเงินตามวงเงินที่ฝากไว้

7.3.2 เงินฝากเพื่อเรียก ผู้ฝากจะได้รับสมุดฝาก สำหรับบันทึก รายการฝาก-ถอนจำนวนเงินฝากคงเหลือ เงินฝากประเภทนี้ผู้ฝากจะได้รับดอกเบี้ยอัตราหนึ่ง

7.3.3 เงินฝากประจำ เป็นเงินฝากที่กำหนดระยะเวลาฝากเงินแน่นอน และผู้ฝากไม่สามารถถอนคืนก่อนกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้

7.4 ดัชนีราคาผู้บริโภค เป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้าและบริการทั่วไป โดยเฉลี่ยที่ผู้บริโภคจ่ายไปสำหรับซื้อสินค้าและบริการในกลุ่มทั่วไปไม่เฉพาะหมวดหมู่นำมาคำนวณดัชนีราคาผู้บริโภคที่เป็นตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจตัวหนึ่งที่ถูกนำมาใช้เป็นตัวชี้วัดภาวะเงินเฟ้อของประเทศ

7.5 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการทั่วไปขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการจะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 8.1 ทำให้ทราบถึงบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน
- 8.2 ทำให้ทราบถึงหลักการพิจารณาให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน
- 8.3 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาต.พบุรี จังหวัดลพบุรี

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาเขตลพบุรี จังหวัดลพบุรี ได้นำแนวคิดทางทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ ได้แก่ ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ (Loanable Funds Theory) ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ย (Theory of the Interest Rate) ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory) ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้า (Anticipated Theory) เป็นแนวทางในการศึกษา

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

นักเศรษฐศาสตร์แต่ละยุคได้อธิบายแนวคิดตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลา ซึ่งแนวคิดต่างๆ อาจเหมาะสมกับเหตุการณ์แต่ละยุค เมื่อสถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงไป เป็นผลเนื่องมาจาก การเปลี่ยนแปลงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทำให้แนวคิดทฤษฎีของนักเศรษฐศาสตร์สำนักต่างๆ แตกต่างกันไปตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยี

การศึกษาแนวคิดทางทฤษฎีจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องในระยะเวลาที่ผ่านมาด้วย เหตุผล 2 ประการ คือ

1. แนวคิดทางทฤษฎีมีวิวัฒนาการที่ต่อเนื่องกันมา ดังนั้นการศึกษาแนวคิดในแต่ละช่วงเวลาจำเป็นต้องเข้าใจวิวัฒนาการที่เกิดขึ้นและแนวทาง ที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
2. ระดับการพัฒนาของแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ความแตกต่างกันในแต่ละประเทศ แนวคิดทฤษฎีที่ล้ำสมัยสำหรับประเทศหนึ่งอาจจะยังเป็นหลักการที่ใช้ได้ดีกับเหตุการณ์ในอีกประเทศหนึ่งได้

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาเขตลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังนี้

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการให้สินเชื่อ

การให้สินเชื่อ เป็นการใช้จ่ายเงินของธนาคารทางหนึ่ง นอกเหนือไปจากการลงทุน ในหลักทรัพย์ สินเชื่อบุคคล เป็นสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค ช่วยให้ปริมาณการบริโภคในระดับ

ครัวเรือนเพิ่มมากขึ้น กระตุ้นการขยายตัวของอุปสงค์ ในรูปของตัวเงินที่มีต่อสินค้าและบริการ อีกทั้งช่วยรักษากระแสหมุนเวียนของรายได้ เมื่อการออมคือการไม่ใช้จ่ายรายได้ไปเพื่อการบริโภคในงวดเวลาใดเวลาหนึ่ง ดังนั้น การออมที่มากเกินไปจึงมีผลต่อการหดตัวของระบบเศรษฐกิจ ซึ่งทำให้อุปสงค์ในรูปของตัวเงินที่มีต่อสินค้าและบริการลดลง ตลอดจนทำให้กระแสการหมุนเวียนของรายได้ลดลง หากเงินที่ออมบางส่วนนั้นถูกโอนไปให้ผู้อื่นใช้จ่ายแทน การใช้จ่ายนี้ก็จะช่วยลดความรุนแรงจากการหดตัวของระบบเศรษฐกิจได้

ในการวิเคราะห์สินเชื่อจำเป็นต้องกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อพิจารณาความสามารถ ความพร้อมที่ผู้กู้ยืมจะจ่ายคืนเงินที่กู้ยืมตามเงื่อนไขสัญญา สถาบันการเงินทุกแห่งจำเป็นต้องกำหนดขนาดความเสี่ยงที่สถาบันการเงินนั้นๆ ยอมรับได้ในแต่ละกรณี ตลอดจนวงเงินสินเชื่อที่ให้กู้ยืม เมื่อคำนึงถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้น นอกจากนี้จำเป็นต้องกำหนดเงื่อนไขและระยะเวลาการให้กู้ยืมด้วย ปัจจัยบางประการที่ทำให้ผู้กู้ไม่สามารถชำระหนี้ได้นั้น จะต้องประเมินให้ใกล้เคียงที่สุดเท่าที่จะทำได้ สถาบันการเงินต่างๆ ทำการประเมินตัวผู้กู้ยืม โดยพิจารณาจากประวัติผู้กู้ยืมในอดีต และสภาพแวดล้อม ตลอดจนความเสี่ยงต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อที่จะพิจารณาว่าจะได้รับหนี้คืนตามปกติหรือไม่ การให้กู้ยืมไม่ควรจะพิจารณาเพียงแค่ประวัติและชื่อเสียงของผู้กู้เท่านั้น ทั้งนี้เพราะการกู้ยืมเป็นการทำสัญญาผู้กู้ยืมในปัจจุบันแต่เป็นการจ่ายชำระหนี้คืนในอนาคต โดยทั่วไปใช้เกณฑ์ข้อมูลเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์การให้สินเชื่อ ปัจจัยเหล่านี้มาทำการวิเคราะห์เพื่อพิจารณาว่าจะให้สินเชื่อหรือไม่ เทคนิคที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ประกอบด้วย การวิเคราะห์ 6 C's และ 5 P's ได้แก่

1.1.1 หลักการพิจารณา 6 C's

1) *คุณสมบัติของผู้กู้ (Character)* หมายถึง เป็นบุคคลที่มีอาชีพและรายได้แน่นอน มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้กู้กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการ ความตั้งใจในการชำระหนี้คืน และความรับผิดชอบต่อภาระหนี้สินที่ผูกพันของผู้กู้ที่จะชำระคืนเมื่อถึงกำหนด ตลอดจนการพิจารณาถึงการปฏิบัติต่อหนี้ในอดีตว่าเป็นอย่างไร

2) *ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity)* หมายถึง ความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้เพื่อนำมาชำระหนี้ ปัจจัยที่แสดงให้เห็นว่าผู้กู้หรือลูกหนี้มีความสามารถในการชำระหนี้ได้แก่

(1) *รายได้* ถ้าหากผู้กู้มีรายได้หรือมีความสามารถในการหารายได้สูง และสม่ำเสมอก็จะทำให้ผู้กู้สามารถชำระหนี้ได้ตรงกำหนดและเงื่อนไข ในกรณีที่ผู้กู้เป็นนิติบุคคลหรือกิจการ การพิจารณาปัจจัยดูจากรายได้จากการขายสินค้า คุณภาพสินค้า ฐานะการแข่งขันใน

ตลาด ต้นทุนการผลิต ความสัมพันธ์ของผู้กู้กับผู้ซ้อสินค้า และผู้ขายวัตถุดิบ กรณีของสินเชื่อบุคคล ก็จะดูถึงรายได้ของผู้กู้ เช่น เงินเดือน และรายได้พิเศษอื่นๆ

(2) *รายจ่าย* ผู้กู้มีภาระที่ต้องใช้จ่ายมากน้อยเพียงใด ถ้ามีรายได้และรายจ่ายมาก ความสามารถของผู้กู้จะมีน้อย ถ้าผู้กู้เป็นหนี้เพิ่มขึ้นอาจจะมีปัญหาในการจ่ายเงินคืน กรณีที่ปล่อยสินเชื่อเพิ่มนั้นจะมีอัตราเสี่ยงสูงขึ้น และส่งผลให้หนี้เดิมที่มีอยู่จะมีอัตราเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้นไปด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้กู้มีรายได้สูงขึ้นแต่มีภาระรายจ่ายพอประมาณก็จะมีฐานะทางการเงินที่ดีกว่าผู้ที่รายได้มากแต่รายจ่ายก็มากด้วย

(3) *ระยะเวลา* เป็นปัจจัยหนึ่งที่ใช้ในการพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้ ผู้กู้บางรายอาจไม่สามารถชำระหนี้ตามเงื่อนไขได้ถ้าให้ระยะเวลาสั้นไป แต่ถ้าหากระยะเวลาสั้นขึ้น ผู้กู้ก็อาจจะมีความสามารถในการชำระหนี้ได้ตามเงื่อนไขโดยไม่มีปัญหาผิคนัด

3) *เงินทุนในการดำเนินงาน (Capital)* เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดอันดับความสามารถในการชำระคืนได้อย่างดีโดยพิจารณาจากบทางการเงิน เพื่อดูว่าทรัพย์สินสุทธิ (ทรัพย์สินทั้งหมด – หนี้สินทั้งหมด) มีจำนวนเท่าใด ทรัพย์สินที่มีอยู่มีสภาพคล่องและความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด

4) *หลักทรัพย์ค้ำประกันหนี้ (Collateral)* การให้เครดิตในปัจจุบันจำเป็นต้องมีหลักประกันในการชำระคืน หลักประกันที่ดีควรเป็นหลักทรัพย์ที่ตีตราได้ง่าย และเปลี่ยนเป็นเงินสดได้รวดเร็ว เช่น ที่ดิน อาคาร โรงงาน เครื่องมือเครื่องจักร หุ่น กู้ หุ่นสามัญของธุรกิจที่ซื้อขายกัน

5) *สถานการณ์ต่างๆ ไป (Condition)* เป็นการพิจารณาถึงเหตุการณ์ที่อยู่นอกเหนือการควบคุม เช่น ภาวะทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม นโยบายรัฐ ปัญหาแรงงาน หรือภาวะสงคราม ที่จะส่งผลทำให้ฐานะของลูกหนี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือเลวลงได้

6) *การควบคุม (Control)* หมายถึง ความสามารถในการควบคุมฐานะทางการเงินของผู้กู้ เป็นการพิจารณาถึงการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพของผู้กู้ เนื่องจากผู้กู้ทุกรายไม่ได้มีระบบการเงินและการบริหารงานภายในที่ดี ผู้กู้บางรายอาจมีการบริหารงานแบบครอบครัว ซึ่งอาจจะใช้ได้ดีในธุรกิจหนึ่งแต่อีกธุรกิจหนึ่งอาจจะไม่สามารถนำมาใช้ได้ และอาจก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินแก่ผู้กู้ได้

1.1.2 หลักพิจารณา 5 P's

1) *ตัวผู้กู้ (People)* หมายถึง การวิเคราะห์ประวัติและเรื่องราวของผู้กู้ เป็นสิ่งสำคัญเพราะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นถึงความตั้งใจของผู้กู้ในการชำระหนี้คืน การเข้าถึงตัวผู้กู้เป็นเทคนิคที่สำคัญของผู้วิเคราะห์สินเชื่อ โดยถือหลักว่ายิ่งได้ข้อมูลจากผู้กู้มากเท่าใดยิ่งรู้จักผู้กู้มากขึ้น

เท่านั้น การหาข้อมูลจากผู้ขอกู้จะทำได้โดยการสัมภาษณ์ อาจใช้วิธีการถามตรงๆ การกรอกแบบสอบถาม การรู้เรื่องของผู้กู้โดยละเอียดจะทำให้สามารถวินิจฉัยข้อมูลได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นการปลอดภัยต่อธนาคารมากขึ้น เรื่องราวของผู้กู้ที่ควรทราบได้แก่ ประวัติครอบครัว ประวัติการทำงาน เป็นต้น

2) *วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม (Purpose)* ธนาคารต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ในการกู้ยืมเพื่อตรวจสอบว่าจำนวนเงินที่ลูกค้านั้นจะเพียงพอต่อการเอาไปดำเนินการนั้นๆ หรือตามวัตถุประสงค์ได้หรือไม่ ธนาคารควรพิจารณาวงเงินให้เหมาะสม นอกเสียจากจะทราบว่าผู้กู้มีเงินทางอื่นด้วย หรือถ้าพิจารณาเห็นว่าให้กู้แล้วเป็นการเพิ่มภาระหนี้มากเกินไปก็ไม่ควรให้กู้ และเมื่อให้กู้ไปแล้วต้องดูว่าได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ถ้าใช้ถูกวัตถุประสงค์ในการกู้เงินนั้น ก็จะต้องเป็นการนำเงินไปใช้ในทางที่ก่อให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้น จึงจะทำให้ผู้ขอกู้มีรายได้เพียงพอที่จะนำเงินมาชำระหนี้คืนได้

3) *การชำระคืน (Payment)* หมายถึง ผู้กู้ต้องชำระคืนเงินกู้และดอกเบี้ยจนครบกำหนดตามสัญญา ดังนั้น ความสามารถในการหารายได้ของผู้กู้เพื่อนำมาชำระหนี้ในการพิจารณาสินเชื่อ ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องทราบว่าโอกาสในการชำระหนี้คืนของผู้กู้มีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ผู้ขอกู้มีแผนการชำระหนี้อย่างไร การที่ลูกหนี้จะสามารถชำระหนี้คืนได้นั้น มีปัจจัยหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นด้านรายได้ ภาระทางครอบครัว ความสะดวกในการติดต่อกับทางธนาคาร และธนาคารได้ให้ความสำคัญกับการพิจารณาจากรายได้ลูกหนี้เป็นสำคัญ เนื่องจาก หากลูกหนี้มีรายได้ดีและแน่นอนก็ย่อมเป็นที่เชื่อถือได้ และควรได้รับการพิจารณาให้กู้แหล่งที่มาของรายได้ที่ผู้ขอกู้อาจจะได้เงินมาชำระหนี้ ได้แก่ กำไรของกิจการ รายได้จากการขายทรัพย์สิน หรือหลักทรัพย์ และลูกหนี้กู้ยืมจากที่อื่นมาชำระหนี้ เนื่องจากการจ่ายชำระหนี้ เป็นเรื่องสำคัญเพราะความสำคัญของการให้สินเชื่อผู้กู้จะต้องชำระเงินกู้ตรงตามข้อตกลงที่กำหนดไว้ ธนาคารจะไม่ให้สินเชื่อแก่ผู้ขอกู้ที่ไม่สามารถชี้แจงแหล่งที่มาและวิธีการชำระหนี้คืนได้ และพิจารณาจากความสามารถในการดำเนินงานของลูกหนี้ ระยะเวลาที่ผู้กู้มีความเหมาะสมหรือไม่ รายละเอียดการชำระหนี้คืนของลูกหนี้ ถูกต้องกับวัตถุประสงค์ที่ขอกู้หรือไม่

4) *หลักประกัน (Protection)* หลักประกันความเสี่ยงของธนาคาร การกู้ยืมธนาคารผู้ให้กู้ย่อมคาดว่าจะได้รับชำระหนี้คืนจากรายได้หรือผลกำไรในการดำเนินกิจการของผู้กู้ จำเป็นต้องคำนึงถึงความผิดพลาดในการดำเนินกิจการของผู้กู้ที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย เพราะความสามารถในการบริหารงานของผู้กู้ ทำให้รายได้ไม่เพียงพอและมีภาระหนี้สินมาก หรืออาจจะมาจากสิ่งที่ไม่คาดหมาย เช่น การเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สภาพทางธุรกิจและอุตสาหกรรม ฉะนั้น การให้กู้ยืมจึงควรพิจารณาถึงหลักประกัน เพื่อเป็นการลด

อัตราดอกเบี้ยที่อาจจะสูงเกินไปที่ให้ผู้กู้ กรณีที่ผู้ขอกู้ไม่สามารถชำระหนี้ การพิจารณาความสามารถในการชำระหนี้เป็นสิ่งสำคัญ ธนาคารต้องการได้เงินคืนมากกว่าทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ธนาคารไม่ประสงค์ให้มีการขายทรัพย์สินของผู้ขอกู้มาชำระหนี้ เพราะการได้ทรัพย์สินมานั้น มีขั้นตอนการจำหน่ายตามที่กฎหมายกำหนด และอาจเกิดการขาดทุนได้ ถ้าราคาประเมินของทรัพย์สินนั้นลดลง

5) *แนวโน้มในอนาคต (Prospect)* เป็นการพิจารณาโดยนำเอาคุณลักษณะของผู้กู้ตามหลักพิจารณา 5P's มาวิเคราะห์การอนุมัติสินเชื่อ และความสามารถในการชำระหนี้คืนเป็นหลักเกณฑ์วิเคราะห์ความเป็นไปได้ในอนาคต ความเสี่ยงในธุรกิจของผู้กู้ในอนาคต ความยุ่งยากในการเรียกเก็บหนี้ หากผู้กู้มีผลดำเนินการดี อาชีพมั่นคง ผู้กู้จะมีความสามารถในการชำระหนี้คืนธนาคารได้

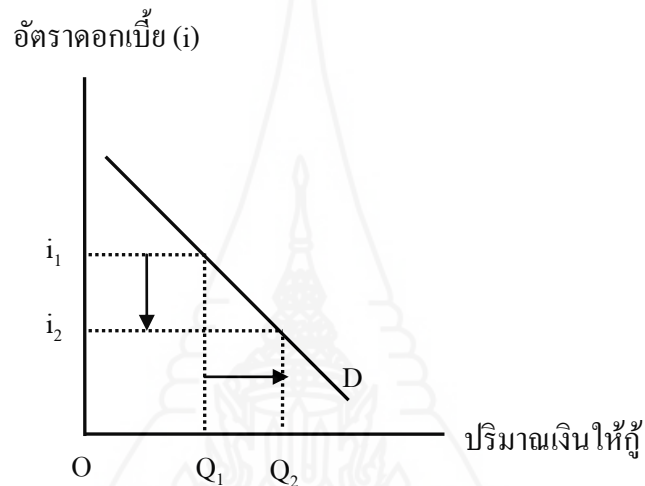
1.2 ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้¹ (Loanable Fund Theory)

ทฤษฎีการเงินของสำนักคลาสสิก (Classic Theory) นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก มีความคิดเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินมีผลกระทบต่อระดับราคาสินค้าทั่วไปโดยตรง คือ ถ้าปริมาณเงินเพิ่ม ระดับราคาจะเพิ่มตามในสัดส่วนเดียวกัน กรณีกลับกัน หากปริมาณเงินลดลง ระดับราคาสินค้าก็จะลดลง ทฤษฎีการเงินในลักษณะนี้เป็นทฤษฎีการเงินแบบหยาบ (The Cried Quantity Theory of Money) หรือทฤษฎีปริมาณเงินอย่างง่าย (The Simple Version of the Quantity Theory of Money) เน้นบทบาทของเงินเป็นสื่อกลางสำหรับการแลกเปลี่ยน โดยมีข้อสมมุติว่ามนุษย์มีความต้องการถือเงินไว้เพื่อ การใช้จ่ายประจำวันเพื่อซื้อ/ขายสินค้า และบริการ การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินจะส่งผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นของระดับราคาในสัดส่วนเดียวกัน เพราะว่ามีอำนาจในการซื้อเพิ่มขึ้น และมีอุปสงค์ต่อสินค้าเพิ่มขึ้น ทฤษฎีการเงินแบบหยาบการเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินมีผลต่อระดับราคาที่จะเพิ่มขึ้นในอัตราส่วนเดียวกัน

ทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้มีพื้นฐานคล้ายกับทฤษฎีของคลาสสิก มีการนำตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงของระบบเศรษฐกิจมาประกอบการวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังเห็นว่า อัตราดอกเบี้ยโดยแท้จริงแล้วไม่ได้จ่ายเพื่อการออมแต่เป็นการจ่ายสำหรับการให้กู้ ไม่ว่าแหล่งเงินกู้นั้นมาจากที่ใดและถูกไปเพื่อวัตถุประสงค์อะไร อัตราดอกเบี้ยจึงถูกกำหนดโดยอุปทาน (Supply of Loanable) กับอุปสงค์ของเงินกู้ (Demand Loanable Fund)

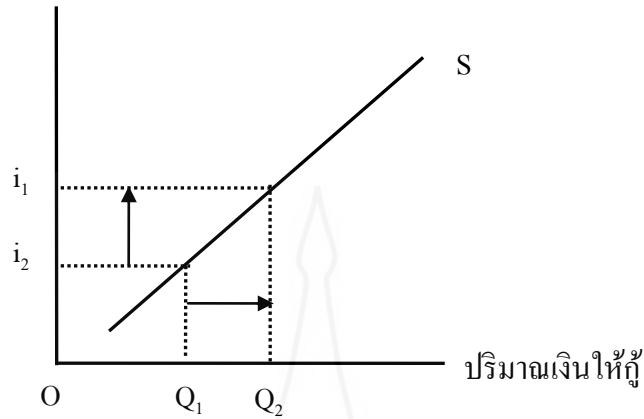
¹ ขนิษฐา สนองศรี (2549) “ปัจจัยกำหนดสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)”

ด้านอุปสงค์ต่อเงินกู้มีตัวแปรที่สำคัญ คืออัตราดอกเบี้ย ประชาชนผู้มีความต้องการเงินกู้พอใจที่จะกู้ เมื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำและความพอใจจะลดลงเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูงขึ้น เส้นอุปสงค์ต่อเงินกู้จะลาดลงจากซ้ายไปขวา เมื่อกำหนดให้แกนตั้งแสดงอัตราดอกเบี้ยและแกนนอนแสดงจำนวนที่ขอกู้ แสดงว่า ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยสูง ความต้องการเงินกู้จะน้อย และเมื่ออัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง ความต้องการเงินกู้จะมากขึ้น เส้นอุปสงค์ของเงินกู้มีลักษณะลาดลงจากบนซ้ายลง ไปล่างขวา ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 เส้นอุปสงค์ของเงินกู้

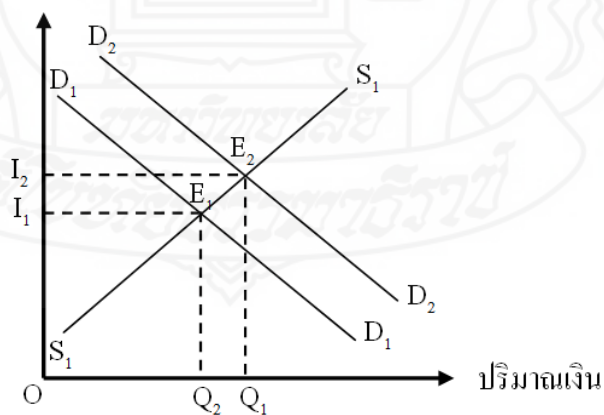
ด้านอุปทานของเงินกู้ หมายถึง เงินให้กู้ทั้งหมด ในระยะเวลาใดเวลาหนึ่งแก่ ผู้บริโภค รัฐบาล และองค์กรธุรกิจโดยปกติอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำ ความต้องการให้กู้จะมีน้อย และถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง ความต้องการให้กู้จะมีมาก เส้นอุปทานของเงินให้กู้จะมีลักษณะลาดขึ้นจากล่างซ้ายไปบนขวา เมื่อกำหนดให้แกนตั้งแสดงอัตราดอกเบี้ยและแกนนอน แสดงจำนวนเงินให้กู้ แสดงว่า ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยต่ำ ความต้องการให้กู้จะมีน้อย และถ้าอัตราดอกเบี้ยสูง ความต้องการให้กู้จะมีมาก เส้นอุปทานของเงินให้กู้จะมีลักษณะลาดขึ้นจากซ้ายไปขวา ดังภาพที่ 2.2

อัตราดอกเบี้ย (i)

ภาพที่ 2.2 เส้นอุปทานของเงินให้กู้

อุปสงค์ของเงินกู้และอุปทานของเงินให้กู้จะเป็นตัวกำหนดระดับอัตราดอกเบี้ย
 คลายภาพ โดยจะเกิดขึ้น ณ จุดตัดกันของเส้นอุปสงค์ต่อเงินกู้ และอุปทานของเงินให้กู้ อัตราดอกเบี้ย
 นี้จะเป็นอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมที่เกิดการให้กู้ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่ง ณ จุดนี้ปริมาณอุปสงค์ต่อ
 เงินกู้เท่ากับอุปทานของเงินให้กู้ ดังภาพที่ 2.3

อัตราดอกเบี้ย

ภาพที่ 2.3 อัตราดอกเบี้ยคลายภาพของตลาด

ที่มา: วรศ อุปปาดิก (2543: 96)

1.3 ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ย²

แนวคิดทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยมีการศึกษากันมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน โดยมุ่งพิจารณาถึงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยคุณภาพ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยมีบทบาทในการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจและการเงิน มีผลต่อมาตรฐานการครองชีพของประชาชน แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีอัตราดอกเบี้ย ที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ในการศึกษามีดังนี้

ทฤษฎีอัตราดอกเบี้ยของฟิชเชอร์ (Fisher, 1965: 65-86) นักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก ได้ให้ความหมายของดอกเบี้ยว่า คือ ค่าตอบแทนแห่งการแลกเปลี่ยนระหว่างสินค้าในปัจจุบัน และสินค้าในอนาคต หรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าความพึงพอใจแห่งเวลา แนวคิดทฤษฎีนี้กล่าวว่า หากผู้กู้คาดว่าระดับราคาสินค้าในอนาคตเพิ่มขึ้น หรือเกิดภาวะเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยที่คิดกับผู้กู้ได้มีการบวกเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นการชดเชยค่าของเงินในอนาคตที่จะลดลง ซึ่งเรียกว่าค่าที่บวกเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการชดเชยค่าของเงินในอนาคตที่จะลดลง ในขณะที่เดียวกันผู้ขอกู้ก็จะยอมจ่ายอัตราดอกเบี้ยในอัตราที่สูงดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าค่าของเงินที่เขาจะต้องจ่ายคืนในอนาคตจะมีค่าลดลงจากลักษณะการคิดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (real interest rate) และอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (expected inflation rate) ดังนั้น อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจึงได้จากการนำอัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงินหักด้วยอัตราเงินเฟ้อ

พฤติกรรมการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของผู้ให้กู้ยืมดังกล่าว ทำให้ฟิชเชอร์ สรุปความสัมพันธ์ระหว่างอัตราดอกเบี้ยและระดับราคาว่า อัตราดอกเบี้ยจะมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นเมื่อระดับราคาสินค้าสูงขึ้น และจะมีแนวโน้มต่ำลงเมื่อระดับราคาสินค้าลดลง สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดขึ้นหากผู้ให้กู้และผู้กู้คาดการณ์เกี่ยวกับสถานการณ์ในอนาคตได้ถูกต้อง ดังนั้น ในระยะสั้นการปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยกับระดับราคาอาจไม่เป็นไปตามข้อสรุปข้างต้น

1.4 ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง หรือ ทฤษฎีความต้องการถือเงิน³ (The Liquidity Preference Theory of Interest)

ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง เกิดจากนักเศรษฐศาสตร์สมัยใหม่ คือ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ (John Maynard Keynes) ได้คัดค้านทฤษฎีดอกเบี้ยของนักเศรษฐศาสตร์สำนัก

² ชีระมาส บุญต่อ (2547) “ปัจจัยกำหนดปริมาณเงินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์”

วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³ จริยา อินทรมาน (2549) “การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราดอกเบี้ยและการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คลาสสิก (Classics) ว่าการออมไม่ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับรายได้ของผู้ออมด้วย และเป็นปัจจัยที่สำคัญ รวมทั้งปัจจัยที่กำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงนั้นเป็นปัจจัยในภาคเศรษฐกิจการเงิน โดยเฉพาะ อัตราดอกเบี้ยขึ้นอยู่กับปริมาณเงิน และความต้องการถือเงิน เป็นสำคัญ โดยชี้ให้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเงินจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย ซึ่งเป็นกลไกกำหนดการลงทุน ก่อให้เกิดการจ้างงานตลอดจนผลิตภัณฑ์มวลรวมรวมประชาชาติ

การกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีเงินทุนให้กู้ (Loanable theory) ของนักเศรษฐศาสตร์นีโอคลาสสิก เป็นทฤษฎีกำหนดอัตราดอกเบี้ยในลักษณะของการเปลี่ยนแปลงหรือการเคลื่อนไหวของปริมาณเงิน (flow) แต่ทฤษฎีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยของเคนส์ ใช้ปัจจัยปริมาณเงิน ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะเป็นสต็อก (Stock) โดยเคนส์มีความคิดว่าอัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดยอุปสงค์ของปริมาณเงิน (Demand for money) และอุปทานของปริมาณเงิน (Supply of money) โดยเคนส์ได้แยกความต้องการถือเงินออกเป็น 3 ลักษณะ กล่าวคือ

1. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อการใช้จ่ายประจำวัน (transaction demand for money) การถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวัน หมายถึง การถือเงินเพื่อใช้ซื้อ/ขายสินค้าและบริการ ผู้มีรายได้สูงจะสามารถถือเงินเพื่อการนี้ได้มาก การถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวันจึงขึ้นอยู่กับรายได้ของบุคคลนั้นๆ

2. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อเหตุฉุกเฉิน (precautionary demand for money) ได้แก่ ความต้องการถือเงินสำรองไว้เพื่อใช้จ่ายเมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด เช่น อุบัติเหตุ การเจ็บป่วย หรือการสูญหายของทรัพย์สินมีค่า เป็นต้น การถือเงินในลักษณะนี้จะผันแปรไปตามรายได้ เช่นเดียวกับการถือเงินเพื่อการใช้จ่ายประจำวัน

3. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อการเก็งกำไร (speculative demand for money) ความต้องการถือเงินในที่นี้ วัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรจากการลงทุน ได้แก่ อัตราดอกเบี้ย โดยการถือเงินจะแปรผกผันกับอัตราดอกเบี้ย กล่าวคือบุคคลจะถือเงินสดมากขึ้นถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำลง และถ้าอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นความต้องการถือเงินไว้จะมีน้อยลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยต่ำในระดับหนึ่ง จะไม่มีผลเปลี่ยนแปลงปริมาณเงินที่ถือเก็บไว้ เนื่องจากบุคคลมีความจำเป็นจะต้องเก็บเงินสดไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวันและเพื่อเหตุฉุกเฉิน

สรุป ความต้องการถือเงินตามแนวคิดของเคนส์ รายได้เป็นปัจจัยกำหนดการถือเงินไว้เพื่อใช้จ่ายประจำวัน และเพื่อเหตุฉุกเฉิน อัตราดอกเบี้ยจะเป็นปัจจัยกำหนดความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร เขียนเป็นสมการได้ดังนี้

$$M^D = f(Y, i)$$

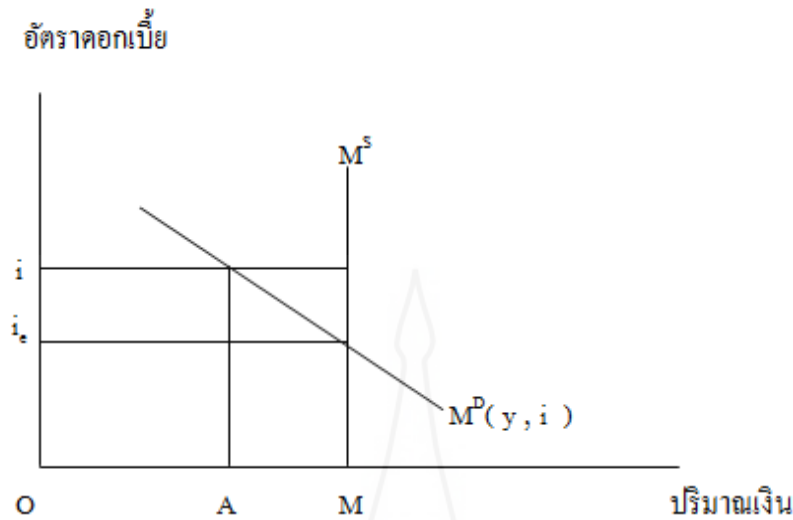
ถ้ากำหนดให้ความต้องการถือเงิน เพื่อการจับจ่ายและเพื่อป้องกันเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดเป็น M^D_1 สมมติว่าในระยะสั้น M^D_1 เป็นสัดส่วนที่แน่นอนของรายได้ และ M^D_2 เป็นความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไรซึ่งขึ้นกับอัตราดอกเบี้ย i สมการความต้องการถือเงินคือ

$$\begin{aligned} M^D &= M^D_1(Y) + M^D_2(i) \\ &= kY + M^D_2(i) \end{aligned}$$

โดยกำหนดให้

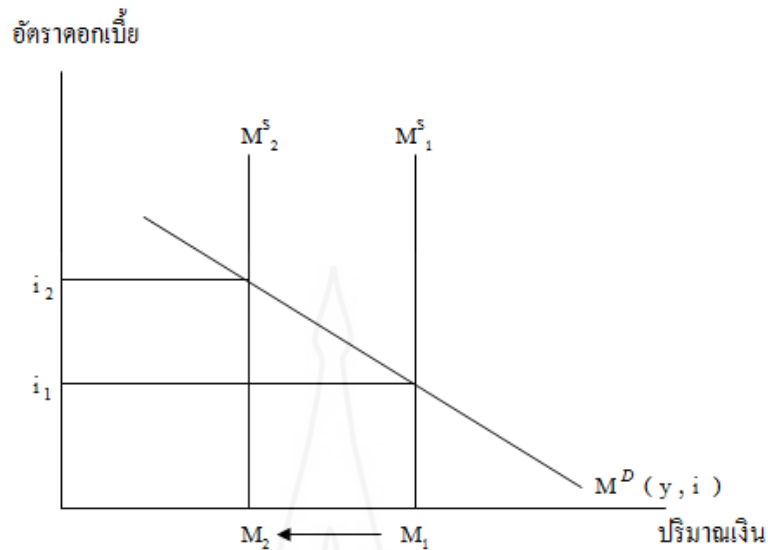
- K คือ เป็นสัดส่วนของรายได้ที่แน่นอนที่ประชาชนต้องการถือเงินเพื่อการจับจ่ายประจำวัน เพื่อฉุกเฉิน
- M^D คือ ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายประจำวันเพื่อเหตุฉุกเฉินและเพื่อเก็งกำไร
- M^D_1 คือ สัดส่วนที่แน่นอนของรายได้
- M^D_2 คือ ความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร
- Y คือ รายได้
- I คือ อัตราดอกเบี้ย

k เป็นสัดส่วนของรายได้ที่แน่นอนที่ประชาชนต้องการถือเงินเพื่อการจับจ่ายประจำวัน เพื่อเหตุฉุกเฉิน และเพื่อเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด ภาพที่ 2.4 สามารถแสดงความต้องการถือเงิน โดยการเปลี่ยนแปลงของระดับรายได้และอัตราดอกเบี้ยจะทำให้เส้นความต้องการถือเงินลาดลงจากซ้ายมาขวา ดังนี้

ภาพที่ 2.4 การกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีความพึงพอใจสภาพคล่อง

ตามแนวคิดของเคนส์ อุปทานของเงินถูกกำหนดขึ้นกับธนาคารกลาง ไม่ขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย เส้นอุปทานของเงินจึงเป็นเส้นตรงตั้งฉากกับแกนนอน อุปสงค์และอุปทานของเงินจะเป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพในตลาด ตามภาพ อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพจะถูกกำหนดที่ระดับ i_e สมมติว่าอัตราดอกเบี้ยที่ปรากฏขึ้นจริงในตลาดเท่ากับ i สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ ความต้องการถือเงินจะน้อยกว่าปริมาณเงินที่มีอยู่ ดังนั้น ณ ระดับอัตราดอกเบี้ย i จะมีบางคนที่ถือเงินด้วยความไม่เต็มใจ (ปริมาณเท่ากับ $A - M$) และเมื่อไม่ต้องการถือเงินไว้เฉยๆ ก็จะนำส่วนที่เกินความต้องการไปลงทุนหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ สมมติว่าหลักทรัพย์มีปริมาณคงที่ ผู้ที่ไม่ต้องการถือเงินไว้เฉยๆ จะซื้อหลักทรัพย์ ทำให้ราคาหลักทรัพย์สูงขึ้น อัตราดอกเบี้ยจะลดลง และความต้องการซื้อหลักทรัพย์จะยังคงมีอยู่จนกระทั่งอัตราดอกเบี้ยตลาดลดลงมา ณ ระดับอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ ทำให้เกิดดุลยภาพขึ้นอีกครั้งเนื่องจากความต้องการถือเงินเท่ากับปริมาณเงินพอดี

ภาพที่ 2.5 การปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยต่อการเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงิน

การปรับตัวของอัตราดอกเบี้ยคล้ายภาพตามทฤษฎีของเคนส์ สมมติว่า อัตราดอกเบี้ยคล้ายภาพในระยะเริ่มแรกเท่ากับ i_1 ธนาคารกลางต้องการใช้นโยบายเงินฝืด (tight money policy) โดยทำการลดปริมาณเงินจากระดับ M_1 ลงมาเป็น M_2 หลังจากปริมาณเงินลดลง หากอัตราดอกเบี้ยยังอยู่ ณ ระดับ i_1 จะทำให้เกิดความต้องการถือเงินส่วนเกิน (excess demand for money) เพราะบุคคลจะทำการขายหลักทรัพย์เพื่อเปลี่ยนเป็นเงิน แต่การทำเช่นนี้จะไม่ทำให้ปริมาณเงินรวมของระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น (การขายหลักทรัพย์ของผู้ที่ขาดแคลนเงินสดแก่ผู้อื่น เป็นเพียงการโอนเงินสดจากผู้ซื้อมายังผู้ขาย แต่ไม่มีผลต่อปริมาณเงินรวม) ผลที่เกิดขึ้นก็คือหลักทรัพย์จะมีอุปทานเพิ่มขึ้น ราคาหลักทรัพย์จะลดลงและอัตราดอกเบี้ยจะเพิ่มขึ้นเป็น i_2 เป็นอัตราดอกเบี้ยคล้ายภาพใหม่ ณ จุดนี้ความต้องการถือเงินของประชาชนจะลดลงจนเท่ากับปริมาณเงิน M_2 และความต้องการถือเงินส่วนเกินจะหมดไป

1.5 ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้า⁴ (Anticipated Income Theory)

ในปี พ.ศ. 2483 เกิดมีทฤษฎีใหม่ขึ้น เรียกว่า ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้า เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้า มีข้อสรุปตรงข้ามกับทฤษฎีการให้กู้เพื่อการพาณิชย์ โดยสนับสนุนการให้กู้ในระยะยาว หากผู้กู้มีความสามารถในการชำระหนี้ในอนาคตได้

⁴ ละออองดาว ธนะสูตร (2546) “ปัจจัยกำหนดสินเชื่อด่วนส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ทฤษฎีการให้กู้ยืมเพื่อการพาณิชย์ (Commercial Loan Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า การให้กู้ของธนาคารพาณิชย์ควรให้กู้ยืมที่มีลักษณะ 3 ประการ คือ เป็นเงินกู้ระยะสั้น (Short term loan) ที่มีระยะเวลาไม่เกิน 1 ปี สามารถชำระหนี้ได้ด้วยตัวเอง (Self liquidating) และเป็นหนี้ในเชิงพาณิชย์ (Commercial paper) หมายถึง เป็นหนี้ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การเคลื่อนย้าย และการตลาดของสินค้าที่แท้จริง

ในระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมา รูปแบบการประเมินความเสี่ยงสินเชื่อที่ได้รับความนิยมมี 3 วิธี คือ

1. การวิเคราะห์โดยผู้เชี่ยวชาญ (Subjective analysis or expertise analysis) โดยใช้หลักเชิงวิเคราะห์ 5C's ประกอบด้วย ความน่าเชื่อถือของผู้กู้ (character) ความเพียงพอของเงินทุน (capital) ความสามารถในการชำระหนี้ (capacity) หลักประกัน (collateral) และภาวะธุรกิจ (condition)
2. การใช้ข้อมูลทางการเงินในระบบคะแนนสินเชื่อ (credit scoring system) มีการใช้น้ำหนักกับอัตราส่วนการเงินต่างๆ เช่น อัตราส่วนหนี้ต่อทุน อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อรายได้รวม อัตราส่วนของรายได้ต่อสินทรัพย์ อัตราเติบโตของรายได้ต่างๆ เช่น แบบจำลองความเป็นไปได้แบบเส้นตรง (the linear probability model)
3. ใช้แบบจำลองตลาดทุน (capital market model) การประเมินความเป็นไปได้ของผู้กู้ในการผิณฑ์ชำระและการล้มละลาย การประเมินที่ถูกต้องใกล้เคียงยิ่งขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ธนาคารได้รับจากผู้กู้ หรือการรวบรวมข้อมูลของผู้กู้

ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้าสนใจในปัญหาการให้กู้ เช่นเดียวกับทฤษฎีการให้กู้ยืมเพื่อการพาณิชย์ แต่มีข้อสรุปที่แตกต่างกันคือ ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้าสนับสนุนธนาคารให้กู้ในระยะยาว และปฏิเสธว่า ไม่มีการให้กู้ในลักษณะใดที่จะสามารถชำระหนี้ในตัวของมันเองได้ (Self liquidating) ดังนั้นถ้ารายได้ที่คาดคะเนจะได้ในอนาคต เป็นแหล่งรายได้ที่สามารถชำระหนี้เงินกู้ที่แท้จริงแล้ว จึงไม่มีเหตุผลที่จะให้กู้ตามหลักทฤษฎีการให้กู้ยืมเพื่อการพาณิชย์เท่านั้น ทฤษฎีแห่งการคาดคะเนรายได้ล่วงหน้า เป็นที่ยอมรับของผู้บริหารธนาคารทำให้มีการขยายการให้กู้ออกไปกว้างขวางขึ้น ธนาคารเริ่มการให้กู้ยืมระยะยาวแก่ธุรกิจ เช่น การให้กู้ยืมเพื่อซื้อสังหาริมทรัพย์ในลักษณะจำนอง ตลอดจนการให้กู้เพื่อการบริโภค เป็นต้น

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน สาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผู้ศึกษาได้รวบรวมงานวิจัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

จรัสศรี ธิติลิศเดชา (2534) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาถึงลักษณะการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ โดยแยกศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนที่หนึ่ง เป็นแบบจำลองทางเศรษฐมิติ ที่แสดงถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ และส่วนที่สอง เป็นแบบจำลองทางเศรษฐมิติ ที่แสดงถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อ 12 แบบจำลอง โดยใช้ข้อมูลทศวรรษในระหว่างปี 2515-2532 ทำการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติสร้างสมการถดถอยเชิงซ้อนและวิธีกำลังสองน้อยที่สุด วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยกำหนดรูปแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา ได้ผลการศึกษาตามแบบจำลองที่กำหนดไว้ ดังนี้

$$LD_T = -290399.8 + 1.37(LED_T) - 0.23(BOD_T) + 3.40(BOF_T) + 17606.81(I_L - I_D) + 38792.62(CAR_{T-1}) + 0.47(GDP_{T-1})$$

(7.14)*** (-0.01) (3.08) ***
(1.50)* (1.98)** (0.89)

$$R^2 = 0.9928$$

$$F = 253.9591$$

$$D.W = 2.4294$$

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือค่า t-statistic

* แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 80

** แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

*** แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

โดยกำหนดให้

LD_T = มูลค่าการให้สินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์

LED_T = ปริมาณเงินฝากอิสระของธนาคารพาณิชย์

BOD_T = ปริมาณเงินกู้ยืมจากสถาบันการเงินในประเทศ

BOF_T = ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศ

$I_L - I_D$ = ส่วนต่างของอัตราดอกเบี้ย

CAR_{T-1} = ส่วนต่างของสัดส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงในปีที่ผ่านมา

GDP_{T-1} = มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปีที่ผ่านมา

จากผลการทดสอบปรากฏว่าแบบจำลองแสดงการให้สินเชื่อทั้งหมดของธนาคารพาณิชย์มีความเหมาะสมสามารถอธิบายความสัมพันธ์ของข้อมูล (R^2) ได้ถึงร้อยละ 99.28 โดยมีค่า F – statistic เท่ากับ 253.9591 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และจากการทดสอบค่าสหสัมพันธ์เชิงอนุกรมเวลา (serial correlation) ผลปรากฏว่า Durbin-Watson (D.W) มีค่าเท่ากับ 2.4294 ซึ่งอยู่ในช่วงสรุปได้ว่าไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์

แบบจำลองส่วนที่ 2 ใช้รูปแบบจำลองเหมือนกับส่วนที่ 1 เพียงแต่แบ่งออกเป็น 12 สมการตามประเภทธุรกิจโดยมีผลการศึกษาดังแสดงใน ตารางที่ 2.1

ผลการศึกษาแบบจำลองการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์พบว่า ปัจจัยต่างๆ แสดงให้เห็นถึงผลกระทบต่อการให้สินเชื่อแต่ละประเภทดังนี้ คือ การให้สินเชื่อทุกประเภทยกเว้นสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ถูกกำหนดโดย ปริมาณเงินฝากอิสระของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน สินเชื่อเพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ถูกกำหนดโดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ สินเชื่อที่อยู่อาศัยในปีที่ผ่านมาในทิศทางตรงกันข้าม สินเชื่อเพื่อการนำเข้าและสินเชื่อเพื่อการสาธารณสุขปกถูกกำหนดโดยปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศในทิศทางเดียวกัน สินเชื่อเพื่อการส่งออกถูกกำหนดโดยปริมาณเงินกู้ยืมมากสถาบันการเงินในประเทศในทิศทางเดียวกัน สำหรับสินเชื่อเพื่อธุรกิจธนาคารถูกกำหนดโดยมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาธุรกิจการธนาคารในปีที่ผ่านมาและปริมาณเงินสดสำรองส่วนเกินของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน (ตารางที่ 2.1)

ตารางที่ 2.1 ผลการศึกษาของ จรัสศรี ชิตเลิศเดชา ส่วนที่ 2

แบบจำลองตามประเภทสินเชื่อ	R^2	F-statistic	ระดับความเชื่อมั่น	(D.W)
เพื่อการเกษตรกรรม	98.86	158.7884	99	2.5923
เพื่อการเหมืองแร่	99.37	291.3934	99	2.6401
เพื่อการอุตสาหกรรม	98.95	172.0825	99	2.0651
เพื่อการก่อสร้าง	99.53	388.2158	99	2.5143
เพื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	93.20	25.1143	99	2.2785
เพื่อการนำเข้า	97.1	61.3263	99	2.3673
เพื่อการส่งออก	98.84	155.5354	99	1.6508
เพื่อการค้าส่ง-ค้าปลีก	99.49	357.9948	99	2.2813
เพื่อธุรกิจการธนาคาร	98.95	305.4008	99	2.0989
เพื่อการสาธารณสุขปก	96.09	35.1372	99	1.7495

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

แบบจำลองตามประเภทสินเชื่อ	R ²	F-statistic	ระดับความเชื่อมั่น	(D.W)
เพื่อการบริการ	98.78	148.5145	99	2.3348
เพื่อการอุปโภคบริโภค	98.35	109.4444	99	2.4554

นิกร สิมะสถิตชัย (2540) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยทางเศรษฐกิจอะไรบ้างที่มีผลกำหนด และกระทบต่อสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภค โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีอุปสงค์ของเครดิตใหม่ (The Demand for New Credit) เป็นแบบจำลองในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ที่จะมีผลต่อการได้รับสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภค โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอย (Regression Analysis) แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษาคือ

$$CR = b_0 + b_1 GPP + b_2 MLR + b_3 CPI + b_4 D$$

โดยที่

- CR = ปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภคในจังหวัดเชียงใหม่ (Credit)
 GPP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดเชียงใหม่ (Gross Provincial Product: GPP)
 MLR = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (Minimum Loan Rate: MLR)
 CPI = ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index)
 D = งบประมาณรายจ่ายของจังหวัดเชียงใหม่ (Budget of Chiang Mai)

การวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองเพื่อดูความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดมีอิทธิพลต่อความต้องการสินเชื่ออุปโภคบริโภคได้ถึงร้อยละ 99.70 และตัวแปรอิสระยังสามารถอธิบายความต้องการสินเชื่ออุปโภคบริโภคได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ (GPP) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภค เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (ระดับรายได้) เพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น

2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (MLR) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภคของจังหวัด ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้น ความต้องการสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น เนื่องจากข้อมูลอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก

3. ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภคของจังหวัด เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่อราคาสินค้าโดยเฉลี่ยของสินค้าเพิ่มขึ้น ทำให้ความต้องการสินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้น

4. งบประมาณรายจ่ายจังหวัด (D) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภคของจังหวัด เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ เมื่องบประมาณรายจ่ายในจังหวัดสูงขึ้นทำให้ส่วนราชการต่างๆ ใช้จ่ายเงินเพิ่มมากขึ้น ประชาชนมีรายได้ ทำให้ความต้องการสินเชื่อเพิ่มขึ้น

ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ดัชนีราคาผู้บริโภค และงบประมาณรายจ่ายของจังหวัด สามารถใช้อธิบายการเปลี่ยนแปลงปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภคได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายถึง ระดับราคาสินค้า งบประมาณของรัฐ และรายได้ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อให้สินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่

วสันต์ กานต์ปริญสุนทร (2541) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อกรรมการแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการดำเนินงานนโยบายการให้สินเชื่อและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อกรรมการแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย โดยอาศัยข้อมูลทศวิทยุมีรายปีระหว่าง พ.ศ. 2521-2539 ที่เก็บรวบรวมจากหน่วยงานต่างๆ วารสารและสิ่งพิมพ์ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาเป็นการวิเคราะห์โครงสร้างการดำเนินงาน ส่วนแบ่งตลาดและนโยบายสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ไทย ส่วนการวิเคราะห์เชิงปริมาณใช้แบบจำลองสมการถดถอยเชิงซ้อนเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่า ธนาคารพาณิชย์เป็นแหล่งให้สินเชื่อที่สำคัญและมีปริมาณเงินให้สินเชื่อมากที่สุด เมื่อเทียบกับสถาบันการเงินอื่นๆ สำหรับสาเหตุที่ธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถเคลื่อนย้ายเงินออกไปสู่การลงทุน เนื่องจากธนาคารพาณิชย์ต้องประสบปัญหาที่ไม่สามารถหาเงินทุนได้เพียงพอ และจากการทดสอบปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อ พบว่า ปริมาณเงินฝากปริมาณเงินกู้ยืม และผลต่างของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กับอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อในทิศทางเดียวกัน โดยปริมาณเงินฝากมีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อ

ของธนาคารพาณิชย์มากที่สุด ทั้งนี้ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่มีความสามารถในการให้สินเชื่อแก่หน่วยธุรกิจต่างๆ มากกว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและขนาดเล็ก

ละอองดาว ธนะสูตร (2546) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยหลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 โดยใช้แบบจำลองทางเศรษฐมิติวิเคราะห์โดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares –OLS) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ อัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภค ปริมาณเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ และปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์โดยใช้ข้อมูลทศวรรษ รายไตรมาส ตั้งแต่ ไตรมาส 3 ปี 2541 ถึงไตรมาส 2 ปี 2545 มาทดสอบโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปมาทดสอบ ผลการศึกษาดังนี้

$$\begin{aligned} \ln QL = & 14.57299 + 1.857249 \ln DEP + 0.398694 \ln MLR - 5.224028 \ln CPI \\ & (3.258030)^* \quad (4.670038)^* \quad (-5.505582)^* \\ & -0.229637 \ln BOR - 0.255646 \ln LAC \\ & (-2.265207)^{**} \quad (-0.255646)^* \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.943873$$

$$F = 33.63348$$

$$D.W. = 1.772947$$

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บคือค่า t-Statistic

* แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

** แสดงค่านัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

โดยกำหนดให้

QL = จำนวนเงินให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์

DEP = ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์

MLR = อัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีของธนาคารพาณิชย์

CPI = อัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภค

BOR = ปริมาณเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

LAC = ปริมาณการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย มีดังนี้

1. ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (DEP) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หมายถึง เมื่อปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้จำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 1.86 ล้านบาท

2. อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ (MLR) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับจำนวนเงินให้กู้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หมายถึงเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 จะทำให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 0.40 ล้านบาท

3. อัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หมายถึง เมื่ออัตราเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้จำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ลดลง 5.22 ล้านบาท

4. ปริมาณการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ (LAC) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หมายถึง เมื่อปริมาณการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่องเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท ทำให้จำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ลดลง 0.25 ล้านบาท

5. ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ (BOR) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 หมายถึง เมื่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารลดลง 1 ล้านบาท ปรากฏว่าจำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 0.23 ล้านบาท จากการที่ตัวแปรดังกล่าวเป็นไปในทิศทางตรงกันข้ามกับจำนวนเงินให้สินเชื่อส่วนบุคคล เนื่องจากข้อมูลที่นำมาพิจารณาอยู่ในช่วงภาวะหลังวิกฤตเศรษฐกิจซึ่งธนาคารพาณิชย์มีสภาพคล่องมาก จึงไม่จำเป็นต้องอาศัยเงินกู้ยืมจากแหล่งต่างๆ โดยธนาคารพาณิชย์สามารถนำสภาพคล่องที่เหลืออยู่จำนวนมากมาปล่อยกู้ให้สินเชื่อส่วนบุคคลได้ จึงทำให้ผลการศึกษาที่ได้แตกต่างไปจากสมมติฐานที่กำหนดไว้

ธีระมาศ บุญต่อ (2547) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ วัตถุประสงค์การศึกษาคือ เพื่อศึกษาถึง ความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิทินรายปี ตั้งแต่ปี 2525 – 2545 โดยรวบรวมจากเอกสารงานวิจัยและวารสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่าง ๆ

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองทางเศรษฐมิติ ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์

$$\begin{aligned} \text{HL} &= -221609.3 + 0.005939\text{TD} + 2.467601\text{PGDP} + 0.402912\text{FUN} \\ &\quad (-6.9394) \quad (0.3404) \quad (3.0070)^{***} \quad (3.9809)^{***} \\ &+ 179476.4 \text{LQ} \\ &\quad (4.6654)^{***} \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.996093$$

$$\text{Adjusted } R^2 = 0.995116$$

$$\text{Durbin - Watson} = 2.003898$$

$$F - \text{Statistic} = 1019.691$$

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บคือค่า t-Statistic

***นัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

กำหนดให้

HL = สินเชื่อรวมที่ธนาคารพาณิชย์ของไทยให้แก่ระบบเศรษฐกิจ

TD = ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์

PGDP = รายได้ต่อคนต่อปี

FUN = เงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์

LQ = สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์

ผลการศึกษาพบว่า ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์ รายได้ต่อปีต่อคน เงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ มีผลต่อปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ถึงร้อยละ 99 ($R^2 = 99.61$) และค่า Adjust R^2 เท่ากับ 0.9951 ส่วนค่า

F-statistic ได้ค่าเท่ากับ 1019.691 และค่า Durbin-Watson ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.01898 ซึ่งไม่อยู่ในช่วงที่เกิดปัญหา Autocorrelation สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์ (TD) มีความสัมพันธ์กับปริมาณการให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่แล้ว เมื่อปริมาณเงินฝากรวมเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท ทำให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 0.005939 ล้านบาท เนื่องจากในช่วงเกิดวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 มีปัจจัยหลายอย่างทำให้ธนาคารพาณิชย์ระมัดระวังและเข้มงวดในการอนุมัติสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยมากขึ้น

2. รายได้ต่อคนต่อปี (PGDP) จากการทดสอบ คำนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ต่อคนต่อปี มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน ค่าสัมประสิทธิ์ของรายได้ต่อคนต่อปี เท่ากับ 2.467601 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่แล้ว เมื่อรายได้ต่อคนต่อปีเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 2.467601 ล้านบาท ในทางตรงกันข้ามถ้ารายได้ต่อคนต่อปีลดลง 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ลดลง 2.467601 ล้านบาท แสดงว่ารายได้ต่อคนต่อปีของประชาชนมีความสัมพันธ์กับสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ ในทิศทางเดียวกันซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. เงินกองทุน (FUN) จากการทดสอบคำนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของเงินกองทุน (FUN) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ ค่าสัมประสิทธิ์ของเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์เท่ากับ 0.402912 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่น ๆ คงที่ ถ้าปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 0.402912 ล้านบาท ในทางตรงกันข้ามถ้าปริมาณเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ลดลง 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ลดลง 0.402912 ล้านบาท ซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. สัดส่วนเงินให้กู้ต่อเงินฝากหรือสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ (LQ) จากการทดสอบคำนัยสำคัญทางสถิติ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ของสัดส่วนเงินให้กู้ต่อเงินฝากหรือสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ (LQ) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ในทิศทางเดียวกัน ค่าสัมประสิทธิ์ของสภาพคล่อง เท่ากับ 179476.4 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ถ้ากำหนดปัจจัยอื่น ๆ คงที่ เมื่อสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท ทำให้ปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น 179476.4 ล้านบาท ในทางตรงกันข้าม ถ้าสภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ลดลง 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ลดลง 179476.4 ล้านบาท ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มากที่สุดคือ สภาพคล่องของธนาคารพาณิชย์ รองลงมาคือรายได้ต่อคนต่อปี และตัวแปรที่มีผลน้อยที่สุดคือ ปริมาณเงินกองทุน

อดิศร เกตุวงษ์ (2547) ศึกษา เรื่อง ภาวะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 (ปี พ.ศ.2541 – 2546) วัตถุประสงค์การศึกษาคือ เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรที่มีผลกระทบต่อภาวะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้ข้อมูลทศนิยมรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาส 2 ของปี 2541 จนถึงไตรมาส 2 ปี 2546 โดยรวบรวมจากเอกสารงานวิจัยและวารสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสืบค้นข้อมูลทาง Internet เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีต่อภาวะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ (CRD) ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ (DEP) ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศของธนาคารพาณิชย์(BORRD) ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ (BORRF) ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ (NPL) อัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์ (INT) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) อัตราเงินเฟ้อ (INF)

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองทางเศรษฐมิติ ของตัวแปรที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ ได้ผลดังนี้

$$\begin{aligned} \text{CRD} = & 1597432.4 + 0.355\text{DEP} + 0.285\text{BORRD} + 0.285\text{BORRF} + 0.423\text{NPL} \\ & (1.285) \quad (1.849)^* \quad (0.345) \quad (0.830) \quad (8.344)^{***} \\ & + 54538.87\text{INT} + 0.344\text{GDP} + 105157.82\text{INF} \\ & (1.859) \quad (0.550) \quad (3.504)^{***} \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.993$$

$$F = 124.253^{***}$$

$$\text{D.W.} = 2.072$$

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือ ค่า t-Statistic

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 90

** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

*** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ตามสมการดังกล่าวข้างต้นพบว่าค่า $R^2 = 0.993$ แสดงว่าปริมาณสินเชื่อกองธนาคารพาณิชย์มีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่างๆ ในแบบจำลองถึงร้อยละ 99.3 โดยมีค่า F – Statistic เท่ากับ 124.253 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และจากการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ (Auto Correlation) ปรากฏว่าค่า Durbin-Watson มีค่าเท่ากับ 2.077 ซึ่งอยู่ในช่วงที่สรุปได้ว่าไม่เกิดปัญหาสหสัมพันธ์

ผลการทดสอบค่านัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อกองธนาคารพาณิชย์ พบว่าปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินกู้ยืมภายในประเทศของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินกู้ยืมจากต่างประเทศของธนาคารพาณิชย์ ผลผลิตกันท์มวลรวมภายในประเทศ อัตราเงินเฟ้อ ตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อกองธนาคารพาณิชย์ เมื่อพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรพบว่าตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อกองธนาคารพาณิชย์มากที่สุด ได้แก่ อัตราเงินเฟ้อ รองลงมาคือ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของธนาคารพาณิชย์ และปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ ตามลำดับ

เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล (2549) ศึกษาปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อกองธนาคารออมสินหลังวิกฤตเศรษฐกิจ โดยใช้สมการถดถอยเชิงซ้อน (multiple regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Square Method-OLS) เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (TD) สภาพคล่องของธนาคารออมสิน (LD) ผลผลิตกันท์มวลรวมในประเทศ (GDP) ว่ามีผลเป็นลักษณะอย่างไรต่อตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อกองธนาคารออมสินหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ โดยใช้ข้อมูลทศวรรษปฏิวัติไตรมาส ตั้งแต่ ไตรมาส 1 ปี 2542 ถึงไตรมาส 4 ปี 2547 มาทดสอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป EVIEWS ผลการวิเคราะห์แบบจำลองทางเศรษฐมิติ ของตัวแปรที่มีผลกระทบต่อปริมาณสินเชื่อกองธนาคารออมสิน หลังวิกฤตเศรษฐกิจ

$$TL = -247853.2 + 0.298313TD + 488753.86LD + 0.130333GDP$$

(-46.84906) (21.5271)* (44.02758)* (10.69235)*

$$R^2 = 0.9993$$

$$F\text{-Statistic} = 6075.927$$

$$D.W. = 2.095$$

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือ ค่า t-Statistic

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการทดสอบค่าทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (independent) ทั้ง 3 คือ ปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (TD) สภาพคล่องของธนาคารออมสิน (LD) และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสิน ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และจากสมการถดถอยเชิงซ้อน ค่า $R^2 = 0.9993$ หมายความว่าสมการนี้ ตัวแปรอิสระสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามได้ร้อยละ 99.93 และเมื่อพิจารณาค่า Durbin Watson ที่คำนวณได้ 2.095 พบว่าไม่เกิดปัญหาอัตสหสัมพันธ์ (autocorrelation) มีความสัมพันธ์ดังนี้

1. ปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสิน (TD) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ด้วยค่า t-statistic เท่ากับ 10.6923 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินเท่ากับ 0.298313 กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่แล้ว เมื่อปริมาณเงินฝากของธนาคาร ออมสินเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น 298,313 บาท ในทางตรงกันข้ามถ้าปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินลดลง 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินลดลง 298,313 บาท

2. สภาพคล่องของธนาคารออมสิน (LD) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับ ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ด้วยค่า t-statistic เท่ากับ 44.02758 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสัมประสิทธิ์ของสภาพคล่องของธนาคารออมสิน เท่ากับ 488,753.8 กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่แล้ว เมื่อสภาพคล่องของธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น 488,753.8 ล้านบาท ในทางตรงกันข้ามถ้าสภาพคล่องของธนาคารออมสินลดลง 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินลดลง 488,753.8 ล้านบาท

3. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) มีความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสิน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ด้วยค่า t-statistic เท่ากับ 10.69235 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ค่าสัมประสิทธิ์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเท่ากับ 0.130333 กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ปัจจัยอื่นคงที่แล้ว เมื่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น 130,333 บาท ในทางตรงกันข้ามถ้าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศลดลง 1 ล้านบาท จะทำให้ปริมาณสินเชื่อของธนาคารออมสินลดลง 130,333 บาท

ทศ โอสธานุเคราะห์ (2549) ศึกษาปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs กรณีศึกษาธนาคารทหารไทยจำกัด (มหาชน) วัตถุประสงค์ของการศึกษา เพื่อศึกษาถึงปัจจัยกำหนดปริมาณ

สินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) โดยใช้วิธีการทางเศรษฐมิติ วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares-OLS) ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละตัวโดยใช้ข้อมูลรายเดือนตั้งแต่ เดือน มกราคม พ.ศ.2544 ถึงเดือนธันวาคม 2546 เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ปริมาณเงินฝากของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (TD) ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (BOR) ปริมาณเงินกองทุนปีก่อนของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (FUND_{T-1}) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) (INT) และเงินสดสำรองตามกฎหมาย ว่ามีผลเป็นอย่างไร ต่อ ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{SMEs} = & 11885.33 - 4361.80\text{INT} + 0.059448\text{TD}_t + 0.118981\text{FUND}_{t-1} \\ & (1.5335) \quad (-9.4706)** \quad (4.1921)** \quad (1.9485) \\ & + 1.468262\text{LR}_t - 2.317361\text{BOR} \\ & (3.2990)** \quad (-2.3173) \end{aligned}$$

$$R^2 = 0.9702$$

$$F = 195.756$$

$$\text{D.W.} = 1.836$$

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือ ค่า t-Statistic

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการศึกษาพบว่า การประมาณค่าสมการสามารถอธิบายความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามกับตัวแปรอิสระ มีความเหมาะสมที่สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 97.02 ค่า F-statistic เท่ากับ 195.756 ณ ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 99 และการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวคลาดเคลื่อน (autocorrelation) ค่า D.W. เท่ากับ 1.836 สามารถสรุปผลมีรายละเอียดดังนี้

1. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในทิศทางตรงกันข้าม เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคาร

ไทย จำกัด (มหาชน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ลดลง 4361.8 ล้านบาท เมื่อปัจจัยอื่นๆ คงที่

2. ปริมาณเงินฝากของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่อปริมาณเงินฝากของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เพิ่มขึ้น 0.059448 ล้านบาท

3. ปริมาณเงินกองทุนปีก่อนของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ปริมาณเงินสดสำรองตามกฎหมายของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่อปริมาณเงินสดสำรองตามกฎหมายของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เพิ่มขึ้น 1.468262 ล้านบาท

5. ปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์กับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ในทิศทางตรงกันข้าม ไม่เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 โดยเมื่อปริมาณเงินกู้ยืมของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 จะทำให้ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ลดลง 2.317361 ล้านบาท

ขนิษฐา สนองศรี (2549) ศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ วัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ ระหว่างปี 2543-2547 กับตัวแปรอิสระ คือ ปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ (MS) ด้วยวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบธรรมดา (Ordinary Least Square – OLS)

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองทางเศรษฐมิติของตัวแปรที่มีผลต่อการให้สินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ โดยประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรและทดสอบค่าทางสถิติ ได้ผลดังนี้

$$\text{SMEsSCB} = 1.40 + 0.259 \text{ TCSCB} - 0.165 \text{ TDSCB} - 0.0133 \text{ MS}$$

(7.64)** (-2.61) * (-3.82)**

$$R^2 = 0.872$$

$$F = 36.42$$

$$R^2 (\text{ADJ}) = 0.848$$

$$\text{D.W} = 2.10$$

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บคือ ค่า t-Statistic

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

** แสดงนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99

จากการประมาณค่าสมการ ผลการศึกษาพบว่าตัวแปรอิสระในสมการสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามคือ ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ (SCB) ได้ร้อยละ 84.8 มีความความสัมพันธ์โดยตรงกับปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ (TCSCB) ตรงตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 การทดสอบ Autocorrelation พบว่า ค่า Durbin- Watson ที่คำนวณได้เท่ากับ 2.10 ซึ่งอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้โดยไม่เกิดการคลาดเคลื่อนหรือเกิดความสัมพันธ์กันในแต่ละกลุ่มตัวแปรอิสระ (autocorrelation) สรุปผลการวิเคราะห์ ดังนี้

1. ปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ (TCSCB) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณสินเชื่อของปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ (TCSCB) มีค่าเท่ากับ 0.259 แสดงว่า ถ้าปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารไทยพาณิชย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท จะมีผลให้ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์เพิ่มขึ้น 0.25 ล้านบาท

2. ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ (TDSCB) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ มีค่าเท่ากับ -0.165 แสดงว่าถ้าปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารไทยพาณิชย์เพิ่มขึ้น 1 ล้านบาทจะทำให้ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ลดลง 0.165 ล้านบาท ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ.2540) ประชาชนขาดความมั่นใจต่อเศรษฐกิจไม่กล้าลงทุนและธนาคารเข้มงวดในการให้สินเชื่อ ปล่อยสินเชื่อได้สัดส่วนที่น้อยกว่าปริมาณเงินฝากที่มีกับธนาคาร

3. ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ (MS) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารพาณิชย์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ของปริมาณเงิน (MS) มีค่าเท่ากับ -0.0133 หมายความว่า ปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ลดลง 0.0133 ล้านบาท ถ้าปริมาณเงินเพิ่มขึ้น 1 ล้านบาท ความสัมพันธ์ดังกล่าว ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงหลังเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ (พ.ศ.2540) และกำลังฟื้นตัวทำให้ประชาชนขาดความมั่นใจต่อเศรษฐกิจไม่กล้าลงทุน และธนาคารก็ไม่กล้าปล่อยเงินกู้ ขณะที่ปริมาณเงินฝากมีมากแต่ธนาคารก็ยังไม่สามารถขยายสินเชื่อได้ รวมถึงนโยบายของรัฐบาลผ่านธนาคารแห่งประเทศไทยให้จำกัดปริมาณเงินให้กู้เพื่อลดปริมาณเงินส่วนเกินในระบบเศรษฐกิจของประเทศ

3. สรุปวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้น สามารถสรุปได้ ดังตาราง 2.2

ตารางที่ 2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อ(ตัวแปรตาม)		
ตัวแปรอิสระ	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้าม
ปริมาณเงินฝากรวม	จรัสศรี ชิตเลิศเดชา(2534) วสันต์ กานต์ปริญสุนทร(2541) ละอองดาว ธนะสูตร(2546) ธีระมาส บุญต่อ(2547) อดิศร เกตุวงษ์(2547) เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล(2549) ทศ โอสธานุเคราะห์(2549)	ขนิษฐา สนนองศรี(2549)
อัตราดอกเบี้ยลูกหนี้ชั้นดี	จรัสศรี ชิตเลิศเดชา(2534) นิกร สิมะสถิตชัย(2540) ละอองดาว ธนะสูตร(2546)	ทศ โอสธานุเคราะห์ (2549)
ดัชนีราคาผู้บริโภค	นิกร สิมะสถิตชัย (2540) วสันต์ กานต์ปริญสุนทร(2541)	ละอองดาว ธนะสูตร(2546)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

ปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อ(ตัวแปรตาม)		
ตัวแปรอิสระ	มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้าม
ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ	จรัสศรี ธิติเลิศเดชา(2534)	
	อดิศร เกตุวงษ์(2547)	
	เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล(2549)	

ตารางที่ 2.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ของจรัสศรี ธิติเลิศเดชา (2534) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย พบว่าปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ย มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในปีที่ผ่านมา มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ นิกร สิมะสถิตชัย (2540) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่ออุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเชียงใหม่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี ดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่ออุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ ในจังหวัดเชียงใหม่ วสันต์ กานต์ปริญสุนทร (2541) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อกรณีการแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการให้สินเชื่อที่สำคัญ คือ ปริมาณเงินฝาก ดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อกรณีแบ่งกลุ่มธนาคารพาณิชย์ไทย ละอองดาว ธนะสูตร (2546) ศึกษาเรื่องปัจจัยกำหนดสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย พบว่า ปริมาณเงินฝากของธนาคารพาณิชย์ อัตราดอกเบี้ย มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย และอัตราเงินเฟ้อหรือดัชนีราคาผู้บริโภคมีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย ชีระมาส บุญต่อ (2547) ศึกษาเรื่องปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์พบว่า ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์ อดิศร เกตุวงษ์ (2547) ศึกษา ภาวะสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย หลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 พบว่าปริมาณเงินฝากรวม ของธนาคารพาณิชย์ ปริมาณเงินกู้ยืมผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทยหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล (2549) ศึกษาปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อธนาคารออมสินหลังวิกฤตเศรษฐกิจ พบว่า ปริมาณเงินฝากธนาคารออมสิน ผลิตภัณฑ์มวล

รวมในประเทศ มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อธนาคารออมสินหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ทศ โอสถานุเคราะห์ (2549) ศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) พบว่า ปริมาณเงินฝากธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) และ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) ขนิษฐา สนองศรี (2549) ศึกษา ปัจจัยที่กำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ พบว่า ปริมาณสินเชื่อรวมของธนาคารของธนาคารไทยพาณิชย์ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารไทยพาณิชย์ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ ปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ(MS) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์ ดังนั้นความสัมพันธ์ของตัวแปรดังกล่าวสรุปได้ดังนี้

ปริมาณเงินฝากรวม มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ ได้แก่ ผลการศึกษา จรัสศรี ธิดิเลศเดชา (2534) วสันต์ กานต์ปริญสุนทร(2541) ละอองดาว ธนะสูตร (2546) ชีระมาศ บุญต่อ (2547) อติสร เกตุวงษ์(2547) เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล (2549) ทศ โอสถานุเคราะห์ (2549) ขณะเดียวกันมีความแตกต่างกับผลการศึกษา ขนิษฐา สนองศรี (2549) ที่พบว่ามี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ ได้แก่ ผลการศึกษา จรัสศรี ธิดิเลศเดชา (2534) นิกร สิมะสถิตชัย (2540) ละอองดาว ธนะสูตร (2546) ขณะเดียวกันมีความแตกต่างกับผลการศึกษา ทศ โอสถานุเคราะห์ (2549) ที่พบว่ามี ความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ

ดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ ได้แก่ ผลการศึกษา นิกร สิมะสถิตชัย (2540) วสันต์ กานต์ปริญสุนทร(2541) ขณะเดียวกันมีความแตกต่างกับ ผลการศึกษา ละอองดาว ธนะสูตร (2546) พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อ ได้แก่ ผลการศึกษา จรัสศรี ธิดิเลศเดชา (2534) อติสร เกตุวงษ์ (2547) เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล (2549)

ผลการศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีความสอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ผลการศึกษางานวิจัยพบว่าตัวแปรต่างๆ มีความสัมพันธ์ในทิศทางที่ต่างกัน ดังนั้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษาตัวแปร ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ ทั้งสี่ตัวแปรนี้จะมีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรีอย่างไร และพิจารณาความสำคัญของปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ว่าจะมีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีอย่างไร และวิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าวว่ามีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีอย่างไร เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบาย และทิศทางการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้ศึกษาได้นำวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและเชิงปริมาณมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ รูปแบบการศึกษา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูล กรอบแนวคิดในการศึกษา และแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

1. รูปแบบการศึกษา

ในการศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ทั้งวิธีการวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงปริมาณดังนี้

1.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) เป็นการศึกษาถึงบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน ประเภทสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน ผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน หลักการพิจารณาให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน

1.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยทั้ง 4 ตัวแปร ที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้วิธีทางเศรษฐมิติ วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงซ้อน (Multiple Regression) โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามคือ ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา กับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา (TD) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ (CPI)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นข้อมูลทุติยภูมิแบบอนุกรมเวลา (Secondary Time Series Data) ในระหว่างไตรมาสที่หนึ่งปี 2548 ถึงไตรมาสที่สี่ปี 2554 ซึ่งเก็บรวบรวมจากหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

2.1 **สินเชื่อบุคคล** ของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี เก็บรวบรวมจากรายงานประจำเดือนธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี อยู่ในความดูแลของ ธนาคารออมสินภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

2.2 **ปริมาณเงินฝากรวม**ธนาคารออมสินสาขาลพบุรี เก็บรวบรวมจากรายงานประจำเดือนธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี อยู่ในความดูแลของธนาคารออมสินภาค 6 จังหวัดนครสวรรค์

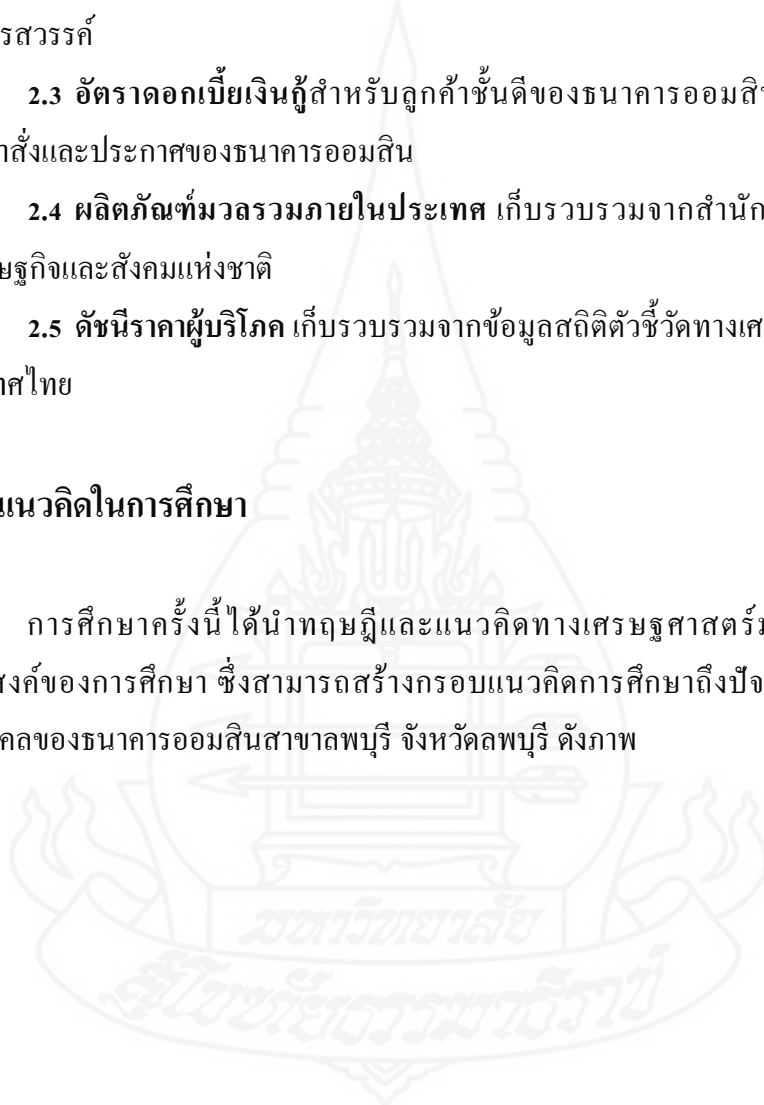
2.3 **อัตราดอกเบี้ยเงินกู้**สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน เก็บรวบรวมจากระเบียบ คำสั่งและประกาศของธนาคารออมสิน

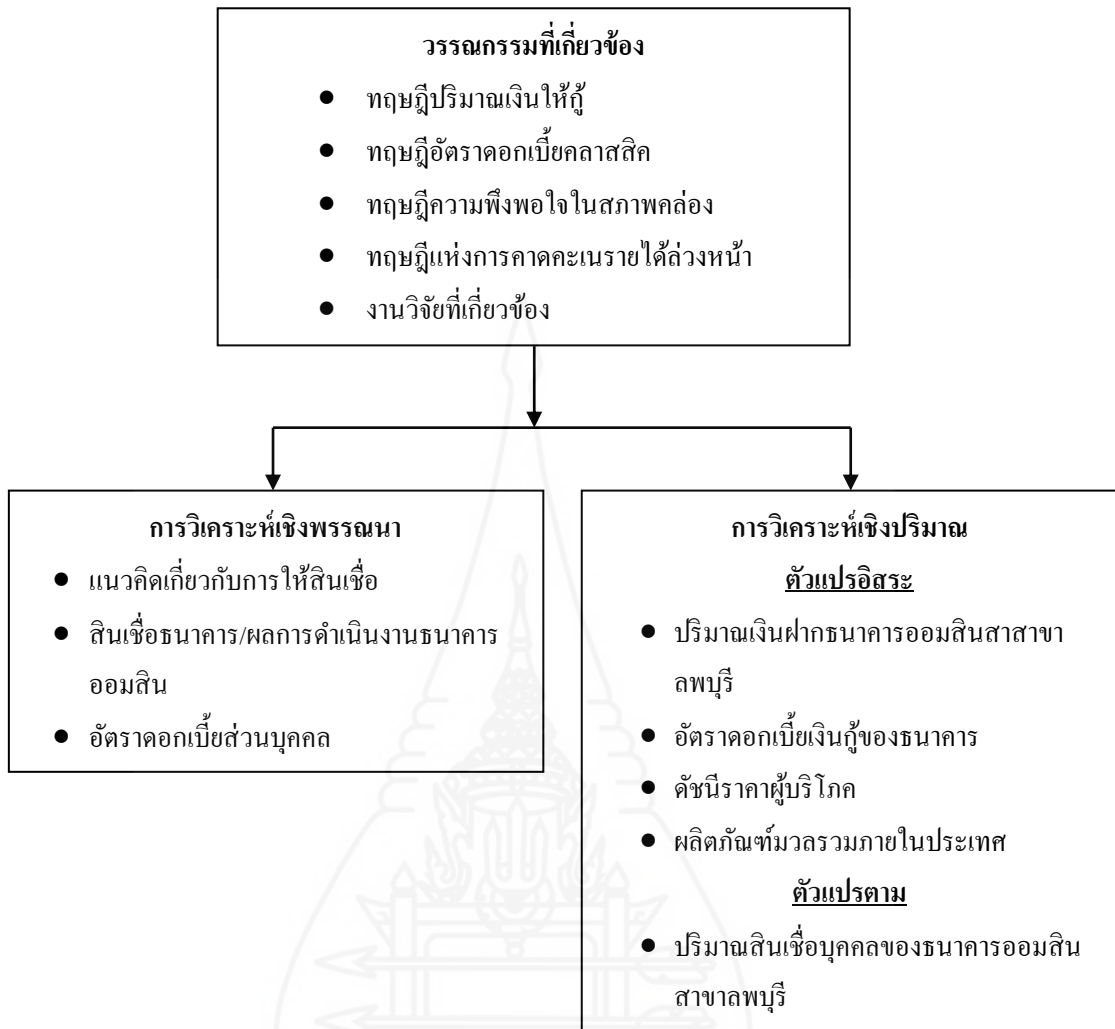
2.4 **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ** เก็บรวบรวมจากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2.5 **ดัชนีราคาผู้บริโภค** เก็บรวบรวมจากข้อมูลสถิติตัวชี้วัดทางเศรษฐกิจของธนาคารแห่งประเทศไทย

3. กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ได้นำทฤษฎีและแนวคิดทางเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ซึ่งสามารถสร้างกรอบแนวคิดการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ดังภาพ

ภาพที่ 3.1 แสดงกรอบแนวคิดการศึกษา

4. แบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้างนี้ใช้วิธีการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple Linear Regression Method) เพื่อสร้างฟังก์ชันการถดถอย (Regression Function) โดยสมมติให้ปัจจัยที่เป็นตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่าง ๆ ในเชิงเส้นตรงได้มาจากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบจำลองการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นที่ใช้ในการศึกษาดังนี้

$$QL = f(TD, MLR, GDP, CPI)$$

แบบจำลองแสดงปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา
จังหวัดฉะเชิงเทรา ประกอบด้วย

1. ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคาร
2. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้
3. ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ
4. ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ความสัมพันธ์ดังกล่าว สามารถเขียนให้อยู่ในรูปของสมการทางคณิตศาสตร์ได้ดังนี้

$$QL^* = a_0 + a_1 TD^* + a_2 MLR^* + a_3 GDP^* + a_4 CPI^*$$

โดยที่

$$QL^* = \log QL$$

$$TD^* = \log TD$$

$$MLR^* = \log MLR$$

$$GDP^* = \log GDP$$

$$CPI^* = \log CPI$$

จากสมการดังกล่าวข้างต้น take logarithm เข้าไปเพื่อปรับความแตกต่างในหน่วยวัด
ของแต่ละตัวแปรที่นำมาใช้ในการศึกษา ให้เป็นฐานเดียวกัน ซึ่งจะได้สมการ ดังนี้

$$\ln QL = a_0 + a_1 \ln TD + a_2 \ln MLR + a_3 \ln GDP + a_4 \ln CPI$$

โดยกำหนดให้

- QL = ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
- TD = ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา
- MLR = อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน
- GDP = ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ
- CPI = อัตราเงินเฟ้อ หรือดัชนีราคาผู้บริโภค
- a_0 = ค่าสัมประสิทธิ์ของค่าคงที่
- a_1, \dots, a_4 = ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ

5. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

5.1 ตัวแปรตาม คือ ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา (QL) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน และเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้ข้อมูลรายไตรมาสระหว่างไตรมาสที่หนึ่งปี 2548 ถึงไตรมาสที่สี่ปี 2554 จากธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

5.2 ตัวแปรอิสระ ที่ใช้ในแบบจำลองประกอบด้วยตัวแปรอิสระจำนวน 4 ตัวแปร ดังนี้

5.2.1 **ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา (TD)** เป็นส่วนที่สะท้อนให้เห็นแหล่งที่มาของเงินทุนของธนาคารออมสิน เพราะเงินรับฝากจากลูกค้าเป็นเงินทุนของธนาคารออมสิน หากปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น ธนาคารจะมีเงินทุนในการให้กู้ยืมสินเชื่อมากขึ้น ปริมาณสินเชื่อจึงเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินลดลงธนาคารจะมีเงินทุนหรือสภาพคล่องในการให้กู้ยืมสินเชื่อลดลง ปริมาณสินเชื่อจึงลดลง

5.2.2 **อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR)** เป็นปัจจัยที่จะเป็นตัวกำหนดการพิจารณาอนุมัติให้กู้ยืมของธนาคารออมสิน ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสินสูงขึ้น โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ แสดงแนวโน้มว่าผู้กู้ยืมจะเลือกให้สินเชื่อของธนาคารออมสินน้อยลง และใช้บริการสินเชื่อของสถาบันการเงินอื่นแทน ในทางตรงกันข้ามถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสินลดลง โดยกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ ผู้กู้ยืมจะเลือกให้สินเชื่อของธนาคารออมสินเพิ่มมากขึ้น

5.2.3 **ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)** เป็นปัจจัยที่แสดงภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมูลค่าตลาดของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ถูกผลิตภายในประเทศในช่วงเวลาหนึ่งๆ ไม่คำนึงว่าผลผลิตนั้นจะผลิตขึ้นมาด้วยทรัพยากรของชาติใด ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศสามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ถึงมาตรฐานคุณภาพชีวิตของประชากรในประเทศนั้นๆ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มมากขึ้น จะแสดงให้เห็นภาวะเศรษฐกิจขยายตัว ประชาชนมีรายได้และกำลังซื้อเพิ่มขึ้น ความต้องการในสินค้าและบริการมากขึ้น จึงมีผลทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินเพิ่มมากขึ้น

5.2.4 **ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)** เป็นข้อมูลดัชนีราคาผู้บริโภคในกลุ่มทั่วไปไม่เฉพาะหมวดหมู่ ดัชนีราคาผู้บริโภคมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อบุคคล เนื่องจากดัชนีราคาผู้บริโภคจะสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาของสินค้าในระบบเศรษฐกิจหรือในอีกด้านจะแสดงระดับค่าครองชีพของประชาชนที่มีการเปลี่ยนแปลงตามภาวะราคาสินค้า โดยดัชนีราคาผู้บริโภคที่เพิ่มสูงขึ้น จะสะท้อนให้เห็นว่าราคาสินค้าได้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ

ต่อระดับค่าครองชีพหรือค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นของประชาชน และจะมีผลต่อรายได้ในปัจจุบันของประชาชนไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย จึงมีความจำเป็น ต้องใช้สินเชื่อบุคคลเพื่อการบริโภคมากขึ้น

6. สมมติฐานการศึกษา

แบบจำลองดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีกับตัวแปรต่างๆ ไว้ดังนี้

6.1 ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ กล่าวคือ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินคือแหล่งเงินทุนสำหรับให้กู้ หากธนาคารมีเงินทุนในการให้กู้ มากขึ้น ปริมาณสินเชื่อจะเพิ่มขึ้น

6.2 ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคาร เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ กล่าวคือ ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสินสูงขึ้นผู้ให้กู้ย่อมจะได้ผลตอบแทนหรือดอกเบี้ยมากขึ้น ความต้องการให้กู้จะเพิ่มมากขึ้น

6.3 ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ กล่าวคือเมื่อ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น จะมีผลทำให้ปริมาณการใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินเพิ่มขึ้น

6.4 ปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับดัชนีราคาผู้บริโภค เมื่อกำหนดให้ปัจจัยอื่นๆ คงที่ กล่าวคือ เมื่อดัชนีราคาผู้บริโภคที่เพิ่มขึ้นนี้จะส่งผลกระทบต่อระดับค่าครองชีพหรือค่าใช้จ่ายของประชาชนที่สูงขึ้น

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนาและการวิเคราะห์เชิงปริมาณดังนี้

7.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนา เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทและความสำคัญของสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน การดำเนินการให้สินเชื่อ ผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อ ประเภทสินเชื่อ หลักการพิจารณาการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน

7.2 การวิเคราะห์เชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง 4 ตัวแปรที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี ใช้วิธีการถดถอยพหุคูณเชิงเส้นเพื่อสร้างฟังก์ชันการ

ถดถอย ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลตัวแปร ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยสมมติให้ปัจจัยที่เป็นตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระต่างๆ ในเชิงเส้นตรง

นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ตามแบบจำลองดังกล่าวข้างต้น ผลการวิเคราะห์ พิจารณาจากค่า $\overline{R^2}$, F-statistic, t-Statistic, Durbin Watson, Multicollinearity และพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามและตัวแปรอิสระแต่ละตัวจากเครื่องหมายหน้าสัมประสิทธิ์ของข้อมูลที่ได้อ้างอิง

ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจปรับแก้: $\overline{R^2}$ (adjusted coefficient of determination) เป็นค่าที่ใช้ในการอธิบายว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ได้ดีเพียงใด แบบจำลองที่สร้างขึ้นมานั้นมีความเหมาะสมกับข้อมูลเพียงใดเช่นกันกับ R^2 แต่การใช้ $\overline{R^2}$ นี้เพื่อลดปัญหาการที่ R^2 จะเพิ่มขึ้น โดยทันทีเมื่อตัวแปรอิสระเพิ่มเข้าไปในสมการ เนื่องจากบางครั้งการเพิ่มตัวแปรเข้าไปจะทำให้ค่า R^2 มีค่าสูง ทั้งๆ ที่ตัวแปรอิสระนั้นอาจไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและข้อมูลมีจำนวน $n < 30$ ซึ่งสมการถดถอยที่ดีควรจะได้ค่า $\overline{R^2}$ สูง โดยที่ค่า $\overline{R^2}$ มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ($0 \leq \overline{R^2} \leq 1$) ถ้า $\overline{R^2}$ มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่าสมการถดถอยที่ประมาณได้นั้นสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ดี

ค่า F-statistic เป็นค่าที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานว่าค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระมีค่าเป็นศูนย์พร้อมกันทุกตัวซึ่งเป็นสมมติฐานหลัก (H_0) ดังนั้นหากยอมรับสมมติฐานนี้แสดงว่าตัวแปรอิสระทุกตัวในสมการการถดถอยที่ได้มานั้นไม่สามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้แต่ค่าสถิติ F มีค่าสูงจนทำให้สามารถปฏิเสธสมมติฐานได้ แสดงว่าสมการถดถอยที่ได้มานั้นมีตัวแปรอิสระบางตัวที่ไม่เป็นศูนย์และสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้ ซึ่งพิจารณาในกรณีที่สมการมีตัวแปรอิสระมากกว่า 1 ตัวขึ้นไป วิธีการทดสอบคือการนำ ค่าสถิติ F ที่คำนวณได้จากแบบจำลองนำไปเปรียบเทียบกับค่าสถิติ F จากตาราง โดยกำหนดระดับนัยสำคัญและองศาความเป็นอิสระ ถ้า $F_0 > F_{k,n-k-1}$ แสดงว่าค่าที่คำนวณได้้อยู่บริเวณวิกฤต ก็จะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 ซึ่งหมายความว่าค่าสัมประสิทธิ์อย่างน้อย 1 ตัวที่มีความแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ถ้า $F_0 < F_{k,n-k-1}$ แสดงว่าค่าที่คำนวณได้้อยู่นอกบริเวณวิกฤต หรืออยู่ในบริเวณของการยอมรับสมมติฐานว่าง ก็ต้องยอมรับ H_0 และปฏิเสธ H_1 แสดงว่ามีค่าสัมประสิทธิ์ทุกตัว ที่ไม่มีความแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญ

ค่า t-statistic เป็นค่าที่ใช้ในการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์ของชุดตัวแปรอิสระแต่ละตัวในสมการที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันหรือความเป็นเหตุเป็นผลของตัวแปรตามกับตัวแปร

อิสระแต่ละตัวในสมการถดถอยนั้นๆ ว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรตามได้หรือไม่ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ที่ละเอียดกว่าค่า F-statistic วิธีการทดสอบคือการนำค่า t-statistics ที่คำนวณได้จากแบบจำลองนำไปเปรียบเทียบกับค่า t-statistic ที่ได้จากราง โดยมีความเป็นอิสระ เท่ากับ $n-k-1$ การเปรียบเทียบก็คือดูว่า ค่า t-statistic ที่คำนวณได้ตกอยู่ในบริเวณวิกฤตซึ่งอยู่ที่บริเวณส่วนปลายทั้งสองข้างของโค้งการแจกแจง t หรือไม่ โดยการศึกษาในครั้งนี้นั้น บริเวณวิกฤตของการทดสอบ t อยู่ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และองศาแห่งความเป็นอิสระ เท่ากับ $n-k-1$ ถ้าค่า t ที่คำนวณได้ตกอยู่ในบริเวณที่ไม่มีใช้บริเวณที่วิกฤต นั่นคือตกอยู่ในช่วง $-t_{0.025}$ และ $t_{0.025}$ เราจะยอมรับ สมมติฐานว่าง (H_0) นั่นคือเราสรุปได้ว่า ที่ระดับความเชื่อมั่นของการทดสอบร้อยละ 95 ตัวแปรอิสระไม่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม ณ ระดับความเชื่อมั่นดังกล่าว แต่ถ้าค่า t ที่คำนวณได้ตกอยู่ในบริเวณวิกฤต เราจะปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) นั่นคือการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรอิสระมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ค่า Durbin Watson เป็นค่าที่ใช้ในการตรวจสอบว่าสมการที่สร้างขึ้นนั้นเกิดปัญหา serial correlation หรือ autocorrelation หรือไม่ซึ่งเป็นลักษณะที่ค่าคลาดเคลื่อน (disturbance term) เกิดความสัมพันธ์กันในแต่ละกลุ่มของตัวแปรอิสระหรือในแต่ละช่วงเวลา แต่การเกิดปัญหานี้ไม่มีผลกระทบต่อค่าประมาณสัมประสิทธิ์ของปัจจัยนั้น ๆ แต่อย่างไร เนื่องจากค่าประมาณสัมประสิทธิ์ ยังคงเป็นแบบไม่ลำเอียง (unbias) อยู่ ซึ่งสามารถยอมรับได้ โดยมีหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบดังนี้

ถ้าค่า DW เข้าใกล้ 2 แสดงว่าไม่มีปัญหา serial correlation หรือ autocorrelation

ถ้าค่า DW เข้าใกล้ 0 แสดงว่ามีปัญหา serial correlation หรือ autocorrelation เป็นบวก

ถ้าค่า DW เข้าใกล้ 4 แสดงว่ามีปัญหา serial correlation หรือ autocorrelation เป็นลบ

ค่า Multicollinearity เป็นค่าที่ใช้ตรวจสอบกรณีตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการถดถอยมีความสัมพันธ์ระหว่างกันสูง ซึ่งผิดข้อสมมติฐานของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธี OLS ว่าตัวแปรอิสระแต่ละตัวต้องเป็นอิสระต่อกัน [$\text{corr} (X_i, X_j) \neq 1$] ถ้าตัวแปรอิสระในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันอย่างสมบูรณ์ (perfect multicollinearity) [$\text{corr} (X_i, X_j) = 1$] จะไม่สามารถประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยได้ โปรแกรมviews จะแสดงข้อความ “Near singular matrix” และถ้าหากว่าตัวแปรอิสระเป็นอิสระต่อกัน (Orthogonal) [$\text{corr} (X_i, X_j) = 0$] การประมาณค่าสัมประสิทธิ์สมการถดถอยอย่างง่าย (simple regression) ก็เพียงพอที่จะสามารถใช้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามได้ ไม่จำเป็นที่จะใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ (Multiple regression)

ในทางปฏิบัติมักพบว่า ตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์กันอยู่บ้าง ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระเหล่านี้สามารถวัดได้จากค่าสหสัมพันธ์ (correlation) ที่มีค่าอยู่

ระหว่าง 0 ถึง 1 โดยถ้าหากตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันสูงมาก (ไม่ควรมีค่าสหสัมพันธ์เกิน 0.80) ก็จะทำให้ตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยมีความแม่นยำและเสถียรภาพลดลง ดังนั้นปัญหาความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity) จึงมิใช่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณาว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ แต่เป็นการพิจารณาในเรื่องของขนาด (degree) ของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ซึ่งขนาดความสัมพันธ์มีค่าน้อย ๆ ก็ยังถือว่าตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยมีความแม่นยำและมีเสถียรภาพในระดับที่น่าเชื่อถือได้

ค่านัยสำคัญทางสถิติ หาได้จากการหาค่าจากตาราง t-statistic และ F-statistic แล้วนำมาเทียบกับค่าที่หาได้ตามนัยสำคัญต่างๆ หรือหาจากค่า P-value ที่ได้จากการคำนวณโปรแกรมคอมพิวเตอร์ โดยค่านัยสำคัญทางสถิติที่ได้เท่ากับ $((1 - \text{ค่า } p\text{-value})) * 100$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้นำข้อมูลตัวเลขการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา รายไตรมาส มาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณเชิงเส้น (Multiple linear regression) ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา (QL: ตัวแปรตาม) กับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา (TD) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)

จากการศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยใช้แบบจำลองการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ผลวิเคราะห์ดังนี้

$$\begin{aligned} \ln QL &= -5.36325 + 1.015068 \ln TD + 0.609229 \ln MLR + 0.450451 \ln GDP + \\ &\quad (11.36138)^* \quad (4.376694)^* \quad (2.09970)^* \\ &\quad 0.660095 \ln CPI \\ &\quad (2.51)^* \end{aligned}$$

R-squared	0.944157
Adjusted R-squared	0.934445
F-statistic	97.21706
Durbin-Watson stat	1.796850
Multicollinearity	0.059450

หมายเหตุ : ค่าในวงเล็บคือ ค่า t-Statistic

* แสดงนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95

4.1 ผลการศึกษาตามแบบจำลองข้างต้น สรุปได้ว่า

4.1.1 ค่า Adjusted R-squared เท่ากับ 0.934445 แสดงว่าปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระต่างๆ ในแบบจำลองร้อยละ 93.44 และเกิดจากปัจจัยอื่นๆ อีกร้อยละ 6.56 จึงนับว่าสมการที่ใช้ในการวิเคราะห์สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ได้ดี

4.1.2 ค่า t-statistic ของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระทุกตัวแปร มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 คือ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี (มีค่า t-statistic เท่ากับ 11.36138) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (มีค่า t-statistic เท่ากับ 4.376694) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (มีค่า t-statistic เท่ากับ 2.09970) ดัชนีราคาผู้บริโภค (มีค่า t-statistic เท่ากับ 2.51) จึงปฏิเสธสมมติฐานว่าง (H_0) นั่นคือตัวแปรอิสระทั้งสี่ในแบบจำลองมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.1.3 ค่า F-statistic เท่ากับ 97.21706 และจากตารางค่า F ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้ค่า F-statistic เท่ากับ 3.67 ค่า F-statistic ในแบบจำลองมีค่ามากกว่าค่า F-statistic จากตาราง แสดงว่าตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว (TD,MLR, CPI, GDP) มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (QL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4.1.4 ค่าของ Durbin-Watson เป็นค่าที่ใช้ในการตรวจสอบว่าสมการตามแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษานั้นเกิดปัญหา serial correlation หรือ autocorrelation หรือไม่ โดยตั้งสมมติฐานหลักว่าตัวคลาดเคลื่อนไม่มีความสัมพันธ์กัน และสมมติฐานรองคือตัวคลาดเคลื่อนมีความสัมพันธ์กัน ผลวิเคราะห์ตามแบบจำลองได้ค่า Durbin-Watson เท่ากับ 1.796850 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งอยู่ในพื้นที่ระหว่าง $D_L = 1.014 < D.W = 1.796850 > D_U = 1.747$ ($N = 28$, $K = 4$) ซึ่งมากกว่าพื้นที่ระหว่าง 1.104 และ 1.747 สรุปได้ว่าตัวคลาดเคลื่อนไม่มีความสัมพันธ์กัน

4.1.5 ค่าความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรอิสระ (multicollinearity) เป็นค่าที่ใช้ตรวจสอบกรณีตัวแปรอิสระที่อยู่ในสมการถดถอยมีความสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งข้อสมมติฐานของการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้วยวิธี OLS ตัวแปรอิสระแต่ละตัว ต้องเป็นอิสระต่อกัน [$\text{corr}(X_i, X_j) \neq 1$] พบว่าการประมาณค่าตามแบบจำลองมีค่า multicollinearity เท่ากับ 0.059450 แสดงว่าตัวแปรอิสระที่นำมาใช้ในการศึกษามีความสัมพันธ์กันอยู่บ้าง และอยู่ระหว่าง 0-1 จึงถือว่าตัวประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการถดถอยอยู่ในระดับที่ยอมรับได้

4.2 การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอิสระในสมการแบบจำลองมีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี สรุปได้ดังนี้

4.2.1 ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (TD)

ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี เป็นปัจจัยกำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษาที่ว่า ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (TD) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (QL) เนื่องจากธนาคารออมสินสาขาาลพบุรีนำเงินที่ได้จากการรับฝาก มาเป็นเงินทุนในการให้กู้สินเชื่อ ทำให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรีเพิ่มขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (TD) มีปริมาณลดลง ธนาคารจะมีเงินทุนในการให้สินเชื่อลดลง ปริมาณการให้สินเชื่อจึงลดลงด้วย

4.2.2 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR)

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR) เป็นปัจจัยกำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (QL) สอดคล้องกับทฤษฎีปริมาณเงินให้กู้ ด้านอุปทานของเงินกู้ เมื่ออัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้น ปริมาณเงินให้กู้ก็จะเพิ่มขึ้น ดังนั้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน (MLR) เพิ่มขึ้น จึงส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรีจังหวัดลพบุรี (QL) เพิ่มขึ้นในทิศทางเดียวกัน และธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรีดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายที่ธนาคารออมสินกำหนด จึงส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรีจังหวัดลพบุรี (QL) เพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2.3 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) เป็นปัจจัยกำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (QL) สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษาที่ว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรี (QL) เนื่องจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้น แสดงให้เห็นภาวะเศรษฐกิจขยายตัว ประชาชนมีรายได้และกำลังซื้อมากขึ้น ความต้องการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาาลพบุรี จังหวัดลพบุรีเพิ่มขึ้น และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4.2.4 ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ (CPI)

ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ (CPI) เป็นปัจจัยกำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา (QL) สอดคล้องกับสมมติฐานการศึกษาที่ว่า ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ (CPI) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา (QL) เนื่องจากดัชนีราคาผู้บริโภคเป็นตัวชี้วัดการเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้าและบริการ ค่าครองชีพของประชาชน และเป็นตัวชี้วัดภาวะเงินเฟ้อในระบบเศรษฐกิจ เมื่อดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อระดับค่าครองชีพหรือค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้นของประชาชน ขณะเดียวกันเมื่อภาวะเงินเฟ้อสูงขึ้นจะทำให้มูลค่าที่แท้จริงของเงินลดลง สินค้าและบริการมีต้นทุนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น ผู้ซื้อสินค้าจึงมีความต้องการสินเชื่อเพื่อการบริโภคเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา มีปริมาณเพิ่มขึ้น และมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

โดยสรุปผลการศึกษา พบว่า ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา ดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดี ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และ ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นไปตามสมมติฐานของการศึกษา

บทที่ 5

บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน

1.1.2 เพื่อศึกษาหลักการพิจารณาให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน

1.1.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

1.2.1 การศึกษาเชิงพรรณนา อธิบายบทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน ผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารออมสินที่ผ่านมา หลักการพิจารณาให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน และอภิปรายผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา

1.2.2 การศึกษาเชิงปริมาณ เป็นการศึกษาโดยใช้แบบจำลองทางสถิติในรูปแบบของสมการถดถอยเชิงซ้อน โดยใช้วิธีกำลังสองน้อยที่สุดในการประมาณค่า ตลอดจนพิจารณาความสัมพันธ์ของตัวแปรในสมการว่าสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ตัวแปรอิสระที่ศึกษาประกอบด้วย ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา อัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ รายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสหนึ่ง ปี 2548 ถึงไตรมาสสี่ ปี 2554 รวม 28 ไตรมาส เพื่อคำนวณหาค่าทางสถิติของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 บทบาทและความสำคัญของการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน

ธนาคารออมสิน เป็นสถาบันการเงินของรัฐภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการคลัง การดำเนินงานของธนาคารออมสินมีการแบ่งโครงสร้างการบริหารงานเป็นสายงานกิจการสาขา รวม 6 สายงาน ในแต่ละสายแบ่งการบริหารงานออกเป็นธนาคารออมสินภาค รวม 18 ภาค และในแต่ละภาค แบ่งโครงสร้างการบริหารงานเป็นธนาคารออมสินเขต โดยในแต่ละเขตจะควบคุมดูแลและสนับสนุนงานให้กับธนาคารออมสินสาขาในสังกัด ธนาคารออมสินดำเนินงานมาครบ 100 ปี เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2556 มีจำนวนสาขาเต็มรูปแบบ 995 สาขา หน่วยให้บริการ 156 หน่วย และธนาคาร โรงเรียน 633 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนสาขาและหน่วยบริการมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับธนาคารพาณิชย์อื่น การมีสาขาให้บริการจำนวนมากทำให้ธนาคารมีโอกาสให้บริการแก่ประชาชนและหน่วยธุรกิจมากยิ่งขึ้น การให้สินเชื่อบุคคลเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารออมสินเป็นประเภทสินเชื่อที่ให้แก่ประชาชนทั่วไปและข้าราชการ เป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ช่วยเหลือการดำรงชีพของประชาชนที่มีรายได้น้อยและเงินออมไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในขณะใดขณะหนึ่ง ให้มีโอกาสกินดี อยู่ดี เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้นและช่วยให้เศรษฐกิจมีการเจริญเติบโต ดังนั้น สินเชื่อบุคคลจึงมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ

ปี 2542 – 2555 ธนาคารออมสินเริ่มปรับเปลี่ยนนโยบายการให้บริการ โดยให้บริการด้านสินเชื่อหลากหลายประเภทเพิ่มขึ้น จากผลการดำเนินงานด้านสินเชื่อของธนาคารออมสินสิ้นปี 2554 มีรายได้ดอกเบี้ยเงินให้กู้กว่า 80 ล้านบาท ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลเป็นบริการหนึ่งของธนาคารออมสิน ที่แสดงในตาราง 1.1 จะเห็นว่ามีปริมาณที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการให้สินเชื่อรวมทุกประเภทของธนาคารออมสิน แต่อัตราการเพิ่มขึ้นในแต่ละปีของปริมาณสินเชื่อบุคคลต่อสินเชื่อรวมของธนาคารออมสินไม่สม่ำเสมอ ทั้งนี้เป็นไปตามนโยบายการกำหนดเป้าหมาย ด้านสินเชื่อแต่ละประเภทของธนาคารออมสินในแต่ละปีแตกต่างกันขึ้นกับภาวะเศรษฐกิจและสถานการณ์ในช่วงเวลา เนื่องจากธนาคารออมสินเป็นธนาคารที่ดำเนินงานตอบสนองนโยบายของรัฐบาล ธนาคารจึงต้องจัดหาผลิตภัณฑ์และดำเนินการด้านสินเชื่อที่เกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐบาล และในบางช่วง หากเกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ ธนาคารออมสินต้องดำเนินการสนองนโยบายเพื่อช่วยเหลือสังคมและเศรษฐกิจของประเทศ

การให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน นับเป็นสิ่งสำคัญ ที่ช่วยให้เกิดการกระตุ้นการใช้จ่ายของประชาชนพัฒนาชีวิตและความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น และยังช่วยให้เกิดการ

เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจได้อีกทางหนึ่ง ดังนั้นการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน จึงเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจและสังคมโดยรวมของประเทศ

1.3.2 หลักการพิจารณาให้สินเชื่อบุคคลธนาคารออมสิน

การพิจารณาให้สินเชื่อที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อธนาคาร รวมทั้งเป็นการป้องกันและลดปัญหาการเกิดปัญหาหนี้ค้างชำระ ธนาคารออมสินได้ใช้เกณฑ์ หลักการพิจารณาให้สินเชื่อ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ 6 C's ได้แก่ คุณสมบัติของผู้กู้ (Character) ความสามารถในการชำระหนี้ (Capacity) เงินทุนในการดำเนินงาน (Capital) หลักประกันหนี้ (Collateral) สถานการณ์ทั่วไป (Condition) และการควบคุม (Control) และหลักการวิเคราะห์ 5 P's ได้แก่ คุณสมบัติของตัวผู้กู้ (People) วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม (Purpose) ความสามารถในการชำระคืนเงินกู้ (Payment) หลักประกัน (Protection) และแนวโน้มในอนาคต (Prospect) เพื่อลดความเสี่ยงให้ต่ำที่สุด ณ เกณฑ์ที่ธนาคารยอมรับได้

1.3.3 ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน สาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ได้แก่ ปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ถูกค้ำหนุนดีของธนาคารออมสิน และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี และเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ตามตาราง 5.1 ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สรุปความสัมพันธ์ของตัวแปร กับปริมาณสินเชื่อบุคคลธนาคารออมสินสาขาลพบุรี

ลำดับ	ตัวแปรอิสระ	ความสัมพันธ์กับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี	ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ
1	ปริมาณเงินฝากรวมธนาคารออมสินสาขา ลพบุรี (TD)	ความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน	95
2	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ถูกค้ำหนุนดีธนาคารออมสิน (MLR)	ความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน	95
3	ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ (CPI)	ความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน	95
4	ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)	ความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกัน	95

ที่มา : จากผลการวิเคราะห์

2. อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสิน สาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ตั้งแต่ไตรมาสหนึ่งปี 2548 ถึงไตรมาสสี่ปี 2554 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี จากมากไปน้อย ได้แก่ ปริมาณเงินฝากรวมธนาคารออมสินสาขาลพบุรี รองลงมาคือ ดัชนีราคาผู้บริโภคหรืออัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ปริมาณเงินฝากรวมธนาคารออมสินสาขาลพบุรี มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี มากที่สุด เนื่องจากเงินฝากเป็นเงินออมที่ได้รับฝากจากประชาชน และเป็นแหล่งเงินทุนสำหรับการให้สินเชื่อต่างๆ ของธนาคาร เมื่อปริมาณเงินฝากธนาคารออมสินสาขาลพบุรีเพิ่มขึ้น มีผลทำให้ปริมาณเงินทุนในการให้สินเชื่อของธนาคารออมสินสาขาลพบุรีเพิ่มขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จรัสศรี ชิตเลิศเดชา (2534) วสันต์ กานต์ปริญสุนทร (2541) ละอองดาว ธนะสูตร (2546) ชีระมาศ บุญต่อ (2547) อติสร เกตุวงษ์ (2547) เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล (2549) ทศ โอสธานุเคราะห์ (2549) ขณะเดียวกันมีความแตกต่างกับผลการศึกษาของ ขนิษฐา สนองศรี (2549) ที่พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ เนื่องจากข้อมูลที่ใช้ศึกษาอยู่ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ประชาชนขาดความเชื่อมั่นในการบริหารงานของรัฐบาลและธนาคารพิจารณาการให้สินเชื่ออย่างเข้มงวด ส่งผลให้การปล่อยสินเชื่อมีปริมาณที่ลดลงกว่าปริมาณเงินฝากที่เพิ่มขึ้นของธนาคาร

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้สำหรับลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการให้กู้ เมื่ออัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพิ่มสูงขึ้นความต้องการให้กู้จะมีมากขึ้นและการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นในสัดส่วนไม่มากนัก ความต้องการสินเชื่อบุคคลก็ยังมีต่อเนื่องและธนาคารได้กำหนดเป้าหมายการเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 15 ของผลการดำเนินงานของปีที่ผ่านมา จึงส่งผลให้ปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรีเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ จรัสศรี ชิตเลิศเดชา (2534) นิกร สิมะสถิตชัย (2540) ละอองดาว ธนะสูตร (2546) ขณะเดียวกันมีความแตกต่างกับผลการศึกษา ทศ โอสธานุเคราะห์ (2549) ที่พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับปริมาณสินเชื่อ เนื่องจากอัตราดอกเบี้ยเป็นตัวกำหนดเงินงวดที่ต้องผ่อนชำระ ซึ่งอัตราดอกเบี้ยสูง จำนวนเงินงวดผ่อนก็จะสูงตามไปด้วย ส่วนในภาวะที่อัตราดอกเบี้ยเงินกู้มีอัตราที่สูง ผู้กู้จะมีความต้องการขอสินเชื่อลดลง แต่ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำ ผู้กู้จะมีความต้องการขอสินเชื่อเพิ่มมากขึ้น

ดัชนีราคาผู้บริโภค มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา เนื่องจากดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้นสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของระดับราคาของสินค้าและบริการ แสดงระดับค่าครองชีพของประชาชนหรือค่าใช้จ่ายที่สูงขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้รายได้ปัจจุบันไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย ประชาชนผู้เดือดร้อนจึงมีความจำเป็นต้องใช้สินเชื่อบุคคลเพื่อการบริโภคเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นิกร สิมะสถิตชัย (2540) วสันต์ กานต์ปรียสุนทร(2541) ขณะเดียวกันมีความแตกต่างกับผลการศึกษา ละอองดาว ธนะสูตร (2546) พบว่ามีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจาก การศึกษาการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ในช่วงหลังวิกฤตเศรษฐกิจ ปี 2540 ผลต่อเนื่องจากวิกฤตเศรษฐกิจ ธนาคารพาณิชย์หลายแห่งประสบปัญหาการดำเนินงาน มีปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพ ค่าเงินบาทมีความผันผวนและอ่อนตัวลง ประชาชนและ นักลงทุนขาดความมั่นใจในระบบสถาบันการเงิน จึงได้ถอนเงินฝากและเรียกชำระหนี้คืน นอกจากนี้ธนาคารพาณิชย์ยังต้องปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับระเบียบ และหลักเกณฑ์ที่ทางการได้กำหนดขึ้น เช่น ปรับปรุงหลักเกณฑ์การรับรู้อยู่รายได้จากการดำเนินงานแล้วได้รับผลตอบแทน การกันสำรองสำหรับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ซึ่งทำให้สถาบันการเงินชะลอการให้สินเชื่อและไม่อาจปล่อยสินเชื่อได้

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณสินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา เนื่องจากการผลิตผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น แสดงว่าเศรษฐกิจมีการขยายตัว ประชาชนมีรายได้และกำลังซื้อมากขึ้น ความต้องการในสินค้าและบริการมากขึ้น จึงมีผลทำให้ปริมาณการใช้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทราเพิ่มขึ้น สอดคล้อง กับผลการศึกษา ของจรัสศรี ธิติเลิศเดชา (2534) อติศร เกตุวงษ์ (2547) เกรียงศักดิ์ งามศรีกุล (2549)

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

3.1.1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ทำให้ทราบว่าปริมาณเงินฝากรวมของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา ดัชนีราคาผู้บริโภค อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดีของธนาคารออมสิน และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้เพื่อวางแผนการดำเนินงานในการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาฉะเชิงเทรา จังหวัดฉะเชิงเทรา ให้บรรลุตามเป้าหมายของธนาคาร

3.1.2 ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่ดำเนินงานสนองนโยบายของรัฐบาล เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับรากหญ้า พร้อมกับดำเนินงานเชิงพาณิชย์ควบคู่กันไป การดำเนินงานของธนาคารจึงมีเงื่อนไขทางด้านอัตราดอกเบี้ย และคุณสมบัติอื่นๆ ที่จูงใจให้ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ และเอกชน ที่มีความประสงค์ต้องการเงินทุน สามารถนำไปประกอบการตัดสินใจในด้านการบริหารการลงทุน หรือวางแผนงานด้านอื่นๆ ของธุรกิจ ธนาคารสามารถใช้นโยบายด้านดอกเบี้ยประชาสัมพันธ์เพื่อจูงใจให้ลูกค้าเข้ามาใช้บริการกับธนาคารให้มากขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาโดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิซึ่งเก็บรวบรวมไว้แล้ว ดังนั้นในการศึกษารั้งต่อไป ผู้สนใจผู้ศึกษาอาจศึกษาโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิและศึกษาปัจจัยด้านอื่นนอกจากการให้สินเชื่อดังนี้

3.2.1 การศึกษาโดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิสัมภาษณ์ และหรือใช้แบบสอบถาม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ต้องการมาศึกษา เนื่องจากยังมีตัวแปรอีกหลายตัวที่น่าสนใจแต่ในครั้งนี้นี้ยังมีได้นำมาศึกษา เช่น ปริมาณสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ดัชนีราคาผู้ผลิต ระดับรายได้ของครัวเรือน อาชีพของผู้กู้ อายุ การศึกษา และเพศ รวมทั้งสัดส่วนเงินผ่อนชำระกับระดับรายได้ต่อเดือน ภาวะเศรษฐกิจในประเทศ ต่างประเทศ ปริมาณเงินฝากของธนาคารออมสินและธนาคารอื่น ปริมาณสินเชื่อ และอัตราดอกเบี้ยของธนาคารอื่น หรือดัชนีราคาผู้ผลิตของจังหวัด ซึ่งเป็นปัจจัยที่น่าสนใจศึกษาเช่นกัน

3.2.2 การศึกษารั้งนี้ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน สาขาลพบุรีเฉพาะด้านสินเชื่อบุคคลเท่านั้น ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปควรมีการแยกทำการศึกษปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการใช้สินเชื่อประเภทอื่นๆ ของธนาคาร เนื่องจากปัจจัยหรือตัวแปรอิสระแต่ละตัวอาจส่งผลกระทบต่อปริมาณการใช้สินเชื่อแต่ละประเภทแตกต่างกัน

3.2.3 ปัจจุบันสถาบันการเงินโดยเฉพาะธนาคารมีการแข่งขันกันสูงมาก ดังนั้นหากธนาคารเพิ่มบริการให้สินเชื่อบุคคล ธนาคารจะสามารถดึงดูดลูกค้าดังกล่าวมาใช้บริการด้านอื่นๆ ของธนาคารได้มากขึ้น เช่น สินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยทำให้ความเป็นอยู่ดีขึ้น สินเชื่อเพื่อการศึกษา เป็นการเพิ่มโอกาสทางการศึกษาสำหรับผู้ที่ไม่มีทุนทรัพย์สำหรับใช้ในการศึกษา รวมทั้งสินเชื่อเพื่อการเดินทางและท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมหารายได้เป็นต้น ซึ่งสินเชื่อบุคคลเหล่านี้ช่วยให้เกิดการหมุนเวียนปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจ เป็นการช่วยกระตุ้นการฟื้นตัวของระบบเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ งามศรีสกุล (2549) “การศึกษาปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อธนาคารออมสินหลังวิกฤตเศรษฐกิจ” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ขนิษฐา สนองศรี (2549) “การศึกษาปัจจัยที่กำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs ของธนาคารไทยพาณิชย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จรัสศรี ธิติเลิศเดชา (2534) “การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จริยา อินทรมาน (2549) “ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราดอกเบี้ยและการบริหารความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ทศ โอสธานุเคราะห์ (2549) “การศึกษาปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อ SMEs กรณีศึกษาธนาคารทหารไทยจำกัด (มหาชน)” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ธนาคารออมสิน (2549) รายงานประจำปีกรุงเทพมหานคร ฝ่ายสื่อสารองค์กร ธนาคารออมสิน 2550 _____ (2552) รายงานประจำปีกรุงเทพมหานคร ฝ่ายสื่อสารองค์กร ธนาคารออมสิน 2553 _____ (2554) รายงานประจำปีกรุงเทพมหานคร ฝ่ายสื่อสารองค์กร ธนาคารออมสิน 2555
- ธนาคารแห่งประเทศไทย,สถิติการเงินการธนาคาร <http://www.bot.or.th>
- ธีระมาศ บุญต่อ (2547) “การศึกษาปัจจัยกำหนดปริมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยของธนาคารพาณิชย์” วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- นิกร สิมะสถิตชัย (2540) “การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคของธนาคารพาณิชย์ในจังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สาขาการจัดการทั่วไป คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ละอองดาว ธนะสูตร (2546) “การศึกษาปัจจัยกำหนดสินเชื่อส่วนบุคคลของธนาคารพาณิชย์ในประเทศไทย” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- วสันต์ กานต์ปริญสุนทร (2541) “การศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการให้สินเชื่อกรณีการแบ่งกลุ่ม
ธนาคารพาณิชย์ไทย” สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ (สปท)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อดิศร เกตุวงษ์ (2547) “การศึกษาภาวะสินเชื่อของธนาคารไทยพาณิชย์ในประเทศไทยหลังวิกฤต
เศรษฐกิจ ปี 2540 (ปี พ.ศ. 2541-2546)” สารนิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
คณะเศรษฐศาสตร์ (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- อักรพงศ์ อ้นทอง (2550) *คู่มือการใช้โปรแกรม E-Views :เบื้องต้น สำหรับการวิเคราะห์ทางเศรษฐ
มิติ* เชียงใหม่ สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ประวัติความเป็นมาของธนาคารออมสิน

ประวัติความเป็นมาและวิวัฒนาการของธนาคารออมสิน

ในบทนี้จะกล่าวถึงประวัติและวิวัฒนาการของธนาคารออมสิน นโยบายแนวทางการดำเนินงานของธนาคารออมสิน แหล่งที่มาของเงินทุนของธนาคารออมสิน การให้สินเชื่อและประเภทสินเชื่อของธนาคารออมสิน

ประวัติความเป็นมา

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 เมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็น สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร ระหว่างทรงศึกษาวิชาการ ณ ประเทศอังกฤษ พระองค์ได้ทรงทอดพระเนตรเห็นรูปแบบและแบบแผนการออมเงินของประเทศอังกฤษ ซึ่งอยู่ภายใต้การอำนวยการของ Edinburgh Saving Bank ซึ่งเป็นคลังการออมที่ทันสมัยแห่งแรกของประเทศ ประกอบกับพระองค์มีความประสงค์ที่จะเห็นประชาชน ได้เห็นคุณประโยชน์ของการออมทรัพย์ เพื่อให้ประชาชนรู้จัก การประหยัด การเก็บออม มีสถานที่เก็บรักษาทรัพย์สิน เงินทองของประชาชน ให้ปลอดภัยจากโจรผู้ร้าย จึงทรง ริเริ่มจัดตั้งคลังออมสินทดลองขึ้น โดยทรงพระราชทาน นามแบงก์ว่า “ลีฟอเทีย” ในปี พ.ศ. 2450 เพื่อทรงใช้ ศึกษาและสำรวจนิสัยคนไทยในการออมเบื้องต้น พระองค์ ทรงเข้าใจในราษฎรของพระองค์และทรงทราบว่าควรใช้ กุศโลบายใด อันจะจูงใจคนไทยให้มองเห็นความสำคัญ ของการออม

วิวัฒนาการของของธนาคารออมสิน

ปี 2456-2471 ประกาศใช้พระราชบัญญัติคลังออมสิน พุทธศักราช 2546 โดยให้คลังออมสินเป็นแผนกหนึ่งสังกัดกรมพระคลังมหาสมบัติ

ปี 2490 เปลี่ยนจากคลังออมสินเป็นธนาคารออมสิน สังกัดกระทรวงการคลัง ธนาคารออมสินเปิดทำการ วันที่ 1 เมษายน 2456 เปิดทำการ ณ กรมพระคลังมหาสมบัติ กระทรวงการคลัง มหาสมบัติ และได้รับพระราชทานทุนจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวในการก่อตั้งเป็นจำนวน 100,000 บาท เป็นทุนประเดิมของคลังออมสิน

ธนาคารออมสินตั้งแต่เริ่มจัดตั้งจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการพัฒนาการที่นำความมั่นคงมาสู่กิจการออมสิน ณ 1 เมษายน 2556 ธนาคารออมสินมีสาขาทั่วประเทศทั้งสิ้น 995 สาขาทำให้ธนาคารออมสินเป็นสถาบันการเงินที่มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในด้านของการระดมเงินออม การลงทุน การสร้างเศรษฐกิจ ชุมชนและการพัฒนาประเทศ

รัฐบาลได้เห็นความสำคัญของกิจการคลังออมสินปัจจุบันคลังออมสินมีความเจริญก้าวหน้าเป็นลำดับ โดยบทบาทจำแนกได้ดังนี้

บทบาทที่หนึ่ง คลังออมสินเป็นสถาบันการเงินเพียงแห่งเดียวและแห่งแรกของรัฐบาลที่ให้บริการรับฝากเงินรายย่อยที่มีฐานะมั่นคง ปลอดภัย และให้ผลตอบแทนตามสมควรแก่ผู้ฝาก ตลอดจนดำเนินงานต่างๆ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์ให้แพร่หลายสู่ประชาชนทุกระดับชั้น

บทบาทที่สอง เป็นแหล่งเงินกู้ที่สำคัญแก่รัฐบาล โดยคลังออมสินและธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นฝ่ายรับซื้อพันธบัตรเงินกู้ของรัฐทุกครั้งที่ออกจำหน่าย

บทบาทที่สาม เป็นแหล่งเงินทุนที่รัฐบาลนำไปใช้เป็นเงินคงคลัง เพื่อเป็นการเสริมสร้างเสถียรภาพด้านการคลังของรัฐบาล

บทบาทที่สี่ มีบทบาทเป็นสถาบันที่ส่งเสริมการออมทรัพย์ให้กับประชาชนทั่วไปทุกสาขาอาชีพ

บทบาทที่ห้า มีบทบาทในการเป็นตัวแทนหรือแหล่งซื้อขายพันธบัตรรัฐบาลทั้งที่ออกจำหน่ายในประเทศและนอกประเทศ

บทบาทสุดท้าย คลังออมสินส่งเสริมฐานะการเงินของประเทศ มีการนำ เงินของคลังออมสินไปฝากธนาคารต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และชดเชยการขาดดุลงบประมาณของประเทศ

จากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของคลังออมสิน รัฐบาลจึงได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. 2489 และเปลี่ยนจากคำว่า “คลังออมสิน” เป็น “ธนาคารออมสิน” มีฐานะเป็นนิติบุคคลดำเนินการในสังกัดกระทรวงการคลังบริหารงานภายใต้การควบคุมดูแลของคณะกรรมการซึ่งกระทรวงการคลังแต่งตั้ง ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2490 เป็นต้นมา สำหรับบทบาทของธนาคารออมสิน ยังคงมีภารกิจหลักในการเป็นสถาบันเพื่อการออม โดยทำหน้าที่ในการระดมเงินออมจากผู้ออมรายย่อย เพื่อมุ่งพัฒนาธุรกิจทางการเงินในตลาดลูกค้ารายย่อย ตลอดจนสนับสนุนประชาชนผู้ด้อยโอกาสในระบบเศรษฐกิจควบคู่กับการตอบสนองและสนับสนุนนโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาสังคม

นโยบายและแนวทางการดำเนินงานของธนาคารออมสิน

ธนาคารออมสินดำเนินงานทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมบนพื้นฐานของปรัชญา กรอบวิสัยทัศน์และพันธกิจ ของธนาคาร และมุ่งมั่นที่จะเป็นสถาบันทางการเงินที่เชื่อมโยงสังคมไทยให้มีความมั่นคงภายใต้สภาพสังคมและ สิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่ออนาคตที่ยั่งยืน โดยแนวทางการดำเนินงานทางด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของธนาคาร ได้ถูก ถ่ายทอดไปยังหน่วยงานภายในธนาคารออมสิน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเป็นการ ปลุกฝังความรับผิดชอบต่อสังคมแก่บุคลากรของธนาคาร การสร้างมาตรฐานการทำงานตามหลักสากล การ

เสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคม ชุมชน เยาวชน และสิ่งแวดล้อม เพื่อเชื่อมโยงสังคมไทยให้อยู่ได้อย่างยั่งยืน

ธนาคารออมสินถือเป็น Universal Bank ที่มีผลประกอบการที่ดี มีความสำเร็จอย่างสูง ตอนนี้ธนาคารออมสินจะอยู่อันดับ 3 หากนำไปเทียบกับพวกแบงก์พาณิชย์ โดยเฉพาะฐานะทางการเงินของธนาคารออมสินค่อนข้างแข็งแกร่ง เพราะมี NPLs ค่อนข้างต่ำ ต่ำกว่าระบบแบงก์พาณิชย์ ที่สำคัญก็คือ ความสว่างที่มาจากทุนจดทะเบียนซึ่งเป็นทุนประเดิมจากระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เพียง 1 แสนบาทเมื่อ 99 ปี แต่เพียงสิ้น มิ.ย. 54 จะมีส่วนของทุนสูงถึง 109,000 ล้านบาท มีสินทรัพย์ประมาณ 1.6 ล้านล้านบาทมีผู้ฝากเงินประมาณ 1.37 ล้านล้านบาท มีผู้ใช้บริการสินเชื่อประมาณ 1.25 ล้านล้านบาท มีพอร์ตเงินลงทุนประมาณ 210,000 ล้านบาท และสิ่งที่น่าสนใจที่สุด คือ ธนาคารออมสินไม่เคยขอเพิ่มทุน เพื่อให้ทราบถึงจุดยืนของธนาคารในปัจจุบัน และสิ่งหนึ่งที่ WorldBank ทำนายคือ ในอนาคต ธนาคารออมสินจะเป็นแบงก์ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย

สำหรับผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงาน ประจำปี 2554 อำนวยการธนาคารออมสิน ได้กล่าวถึงตัวเลขเพียงสิ้นมิ.ย. 54 ว่า กำไรสุทธิ สินทรัพย์ สินเชื่อเงินฝาก มีตัวเลขเกินกว่าเป้าหมายในทุกๆด้าน โดยกำไรสุทธิตามแผน 9,430 ล้านบาท ผลจริง 12,409 ล้านบาท สินทรัพย์ตามแผน 1,518,800 ล้านบาท ผลจริง 1,633,188 ล้านบาท สินเชื่อตามแผน 1,173,200 ล้านบาท ผลจริง 1,244,329 ล้านบาท เงินฝากตามแผน 1,233,400 ล้านบาท ผลจริง 1,376,711 ล้านบาท ROA ตามแผน 1.31% ผลจริง 1.65% ROE ตามแผน 17.24% ผลจริง 0.96% NIM ตามแผน 2.48% ผลจริง 2.58% และ NPLs ตามแผน 1.18% ตามจริง 1.13%

นอกเหนือจากนั้น ธนาคารออมสิน ได้กำหนดนโยบายและกรอบทิศทางการดำเนินงานใน พ.ศ. 2555 - 2559 ที่ต้องคำนึงถึงแนวนโยบายผู้ถือหุ้นภาครัฐ (SOD) ของกระทรวงการคลังที่มีต่อธนาคารออมสินและนโยบายภาครัฐที่สำคัญ โดยเฉพาะนโยบายของรัฐบาลชุดใหม่ที่อาจจะส่งผลกระทบต่อธนาคารออมสิน อาทิ พักหนี้ผู้มีหนี้ต่ำกว่า 5 แสนบาท อย่างน้อย 3 ปี และปรับโครงสร้างหนี้ผู้มีหนี้เกิน 5 แสนบาทแต่ไม่เกิน 1 ล้านบาท กองทุนตั้งตัวได้ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักศึกษา/อาจารย์ และกลุ่มประชาชน โดยจัดบให้กองทุนเริ่มต้นที่ 1 พันล้านบาท เพิ่มเงินกองทุนหมู่บ้านหมู่บ้านละ 1 ล้านบาท สนับสนุนโครงการกองทุน SML กองทุนละ 3 - 4 - 5 แสนบาท ลงทุนในโครงการ Megaproject สร้างเขื่อนกั้นน้ำ รถไฟฟ้า รถไฟรางคู่เชื่อมต่อและรถไฟความเร็วสูง เป็นต้น และกรอบทิศทางการดำเนินงาน ปี 2555 - 2559 กำหนดให้ธนาคารออมสินต้องรักษาสัดส่วนสินเชื่อต่อเงินลงทุน 80% : 20%(+/-5) มีสัดส่วนของสินเชื่อรายย่อยไม่ต่ำกว่า 90% รักษาฐานลูกค้าเดิมที่เป็นเด็กและเยาวชน พร้อมทั้งขยายกลุ่มเป้าหมายให้ครบทุกช่วงอายุ โดยมุ่งเน้นการ

CrossSelling และมีการเติบโตในด้านสินเชื่อและเงินฝากอย่างต่อเนื่อง โดยใน พ.ศ. 2556ประมาณการว่า เงินฝากจะเติบโตเป็น 1,668,100 ล้านบาท สินเชื่อจะเติบโตเป็น 1,577,700 ล้านบาท”

1. นโยบายและแนวทางการดำเนินงานปี 2552

1. **นโยบายการเพิ่มและขยายธุรกรรมทางการเงินที่หลากหลายการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และจับคู่ขายผลิตภัณฑ์ (Product Bundling) ที่สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าอย่างต่อเนื่อง** การเสนอบริการทางการเงินต่อยอดในกลุ่มเด็กนักเรียน นักศึกษา หรือผู้ประกอบการในโครงการธนาคาร โรงเรียนและกลุ่มลูกค้าชั้นดี การพัฒนาบริการฝ่ายช่องทาง ATM ให้มีความหลากหลายรับบริการดำเนินธุรกรรมทางการเงินในชีวิตประจำวันของลูกค้ามากขึ้น การขาย Cross Sell การดูแลลูกค้าคนสำคัญ และการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลิตภัณฑ์ บริการเพื่อให้ลูกค้าเกิดความผูกพัน การปรับปรุงระบบข้อมูลลูกค้า การแบ่งกลุ่มลูกค้าเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการ และพัฒนาระบบ CRM เพื่อสนับสนุนการขายผลิตภัณฑ์และการให้บริการที่ตรงและเหมาะสมกับความต้องการของลูกค้าในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย การเพิ่มช่องทางการให้บริการที่สามารถเข้าถึงลูกค้าได้อย่างรวดเร็วและครอบคลุม เช่น Internet Banking, Direct Sales, และรถ Mobile การเปิดสาขา/หน่วยให้บริการ/Exchange Booths ในพื้นที่ที่มีศักยภาพตามห้างสรรพสินค้าและแหล่งชุมชน การประชาสัมพันธ์ธุรกิจและจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายเชิงรุก ทั้งส่วนกลางและภูมิภาคเพื่อสร้างการรับรู้และแรงจูงใจให้ลูกค้ามาใช้บริการอย่างต่อเนื่อง

2. **นโยบายการเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับฐานรากตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง** สนับสนุนสินเชื่อเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนและชุมชนระดับฐานราก รวมทั้งการให้สินเชื่อต่อยอดสำหรับลูกค้าชั้นดีที่มีวินัย และมีความต้องการเงินทุนเพื่อขยายกิจการ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดสินค้าชุมชน เป็นการผลักดันให้ผลผลิตของชุมชนมีตลาดกว้างขึ้น การรณรงค์และเผยแพร่แบบอย่างการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแก่ประชาชนและกลุ่มองค์กรชุมชน การให้ทุนการศึกษาระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้เด็กและเยาวชนกลับมาพัฒนาชุมชนให้ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน การส่งเสริมให้มีหน่วยให้บริการการเงินรายย่อยเพื่อกระจายการให้บริการการสนับสนุนการศึกษาวิจัยรูปแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงินและความต้องการฝึกอบรมอาชีพของลูกค้าฐานราก เพื่อให้ตรงต่อความต้องการและสามารถนำไปประกอบอาชีพได้จริง

3. **นโยบายการส่งเสริมการออมและสร้างวินัยทางการเงิน** การเปิดธนาคาร โรงเรียน และจัดกิจกรรมส่งเสริมสัมพันธ์ภาพกับโรงเรียนและนักเรียนอย่างต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเห็นถึงประโยชน์ของการออมผ่านสื่อทุกรูปแบบ และจัดกิจกรรม

ร่วมกับหน่วยงานในส่วนกลางและองค์กรท้องถิ่นการเพิ่มช่องทางการรับฝากเงินที่หลากหลายรูปแบบและเข้าถึงลูกค้าได้ทุกพื้นที่ การจัดทำฐานข้อมูลนักเรียน/นักศึกษาในโครงการธนาคารโรงเรียน เพื่อต่อยอดในการพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์/บริการในอนาคต

4. นโยบายการเพิ่มประสิทธิภาพและยืดความสามารถทางการแข่งขัน การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งระบบบริการลูกค้า ระบบข้อมูล และการบริการงานภายในให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน โดยเฉพาะระบบ Core Banking และระบบคลังข้อมูลการพัฒนา ระบบ FTP, ALM และ Risk Based Pricing เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ รวมถึงลดต้นทุนและสร้างรายได้ให้แก่ธนาคาร การปรับปรุงระบบการบริหารและพัฒนาบุคลากร ทั้งการบริหารอัตราค่าจ้าง ระบบประเมินผลการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรตาม Competencies Based และการพัฒนาระบบการบริหารผลการปฏิบัติงาน (Performance Management System) แบบมุ่งเน้นผลงานมาใช้ การปรับปรุงกระบวนการธุรกิจหลักและกระบวนการภายในให้มีมาตรฐานรวดเร็วและคล่องตัวขึ้น โดยเฉพาะกระบวนการให้สินเชื่อ กระบวนการติดตามหนี้ กระบวนการบริหารจัดการทรัพย์สิน และการให้บริการที่เป็นเลิศ (Service Excellence) การเชื่อมโยงแนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม (EVM) การแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติ (BSC) และการบริหารความเสี่ยงเข้ากับกระบวนการจัดทำแผนธุรกิจและงบประมาณ

2. นโยบายและแนวทางการดำเนินงานปี 2553

1. ยุทธศาสตร์การขยายกลุ่มลูกค้าเป้าหมายการพัฒนาสินเชื่อกลุ่มรายได้หลัก (Main Stream) ได้แก่ สินเชื่อเคหะ สินเชื่อบุคคล และสินเชื่อธุรกิจขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ การพัฒนาผลิตภัณฑ์เงินฝากที่มีต้นทุนและระยะเวลาที่สอดคล้องกับการพัฒนาสินเชื่อพัฒนาสินเชื่อกลุ่มอื่นๆ เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจ โดยเน้นการตลาดเชิงรุกและการสร้างเครือข่ายพันธมิตร สร้างการเติบโตของรายได้ค่าธรรมเนียมโดยการพัฒนาบริการผ่านเครื่อง ATM และเครื่องฝากเงินอัตโนมัติ ให้มีความหลากหลายรองรับการดำเนินธุรกรรมทางการเงินในชีวิตประจำวันของลูกค้ามากขึ้น

2. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ระดับฐานราก และสิ่งแวดล้อมของชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนสินเชื่อเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ประชาชนและชุมชนระดับฐานราก รวมทั้งการให้สินเชื่อต่อยอดสำหรับลูกค้าชั้นดีมีวินัย และมีความต้องการเงินทุนเพื่อขยายกิจการการจัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดสินเชื่อชุมชนเพื่อเป็นการผลักดันให้ผลผลิตของชุมชนมีตลาดกว้างขึ้น ส่งเสริมทักษะด้านต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพ การบริหารจัดการ การให้ทุนการศึกษาระยะสั้นและระยะยาว เพื่อให้เด็กและเยาวชนกลับมาพัฒนาชุมชนให้ความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน

3. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการออมและสร้างวินัยทางการเงิน การเปิดธนาคารโรงเรียนและจัดกิจกรรมส่งเสริมสัมพันธ์กับโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง การประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ลูกค้ากลุ่มเป้าหมายเห็นถึงประโยชน์ของการออมผ่านสื่อทุกรูปแบบการเพิ่มช่องทางการรับฝากเงินที่หลากหลายรูปแบบ และเข้าถึงลูกค้าในทุกพื้นที่การจัดทำฐานข้อมูลของนักเรียน/นักศึกษาในโครงการธนาคารโรงเรียน เพื่อต่อยอดในการพัฒนาและนำเสนอผลิตภัณฑ์/บริการในอนาคต

4. ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน การเพิ่มช่องทางการให้บริการที่สามารถเข้าถึงลูกค้าได้อย่างรวดเร็ว และครอบคลุม เช่น Internet Banking และรถ Mobile การเปิดสาขา/หน่วยให้บริการในพื้นที่ที่มีศักยภาพเช่น ตามห้างสรรพสินค้าและแหล่งชุมชน การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งระบบบริการลูกค้า ระบบข้อมูล และระบบบริหารงานภายในให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน

แหล่งที่มาของเงินทุนของธนาคารออมสิน

โครงสร้างแหล่งที่มาของเงินทุน

แหล่งเงินทุนของธนาคารออมสินประกอบด้วย เงินรับฝาก เงินกองทุน และแหล่งที่มาของเงินทุนอื่นๆ ซึ่งแสดงโครงสร้างแหล่งที่มาของเงินทุนของธนาคารออมสินระหว่างปี พ.ศ.2541 - 2554 พบว่า เงินรับฝากถือเป็นแหล่งที่มาของเงินทุนที่มีความสำคัญ เป็นอย่างมากต่อการดำเนินงานของธนาคารออมสิน เนื่องจากมีสัดส่วนเฉลี่ยสูงสุดถึงเกือบร้อยละ 90 ของเงินทุนทั้งหมดของธนาคาร ในขณะที่เงินทุนจากเงินกองทุนและแหล่งเงินทุนอื่นๆ มีสัดส่วนน้อยมากเมื่อรวมกันแล้ว มีสัดส่วนเฉลี่ยประมาณร้อยละ 10 ของเงินทุนทั้งหมดของธนาคาร

การรับฝากเงิน ธนาคารออมสินมีบริการรับฝากเงินที่หลากหลายเพื่อให้ผู้ฝากทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลได้เลือกใช้บริการตามความเหมาะสม ผ่านสาขา หน่วยให้บริการ รถ และเรือเคลื่อนที่ กระจายอยู่ทั่วประเทศ ตามประเภทการให้บริการรับฝากเงิน

เงินกองทุนที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นตามพระราชประสงค์ของ พระบาทสมเด็จพระปรเมทรมหาชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ได้รับพระราชทานทุนในการก่อตั้งจำนวน 100,000.- บาท ณ วันที่ 1 เมษายน 2456 นับแต่นั้นเป็นต้นมาประชาชนก็เริ่มรู้จักประโยชน์ของการออม จำนวนเงินฝากเพิ่มขึ้นจนปัจจุบัน 1,525,755,840,364.23 บาท

แหล่งเงินทุนอื่นๆ เช่น การจำหน่ายพันธบัตรออมสิน ปี 2547 จำนวน 20,000. ล้านบาท ราคาหน่วยละ 10,000 บาท ฝากอย่างต่ำฉบับละ 10,000 บาท อายุ 5 ปี และ 8 ปี พันธบัตรออมสินปี 2549 จำนวน 30,000 ล้านบาท ฝากอย่างต่ำ 10,000 บาท อายุ 30 เดือน บริการโอนเงินต่างประเทศ

เป็นการให้บริการ โอนเงินต่างประเทศขาออก และบริการ โอนเงินต่างประเทศขาเข้า จำนวน 10 สกุล ได้แก่ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา (USD) ยูโร (EUR) ปอนด์สเตอร์ลิง (GBP) ฟรังก์สวิสเซอร์แลนด์(CHF) โครนเดนมาร์ก(DKK) โครนนอร์เวย์(NOK) โครนาสวีเดน (SEK) ดอลลาร์ออสเตรเลีย(AUD) เยนญี่ปุ่น (JPY) และ ดอลลาร์สิงคโปร์(SGD) โดยให้บริการเพื่อเข้าบัญชีผู้รับเงินที่มีบัญชีอยู่กับธนาคารออมสินทุกสาขาทั่วประเทศ ค่าธรรมเนียมร้อยละ 0.25 ของจำนวนเงินที่แปลงค่าเป็นเงินบาท ขั้นต่ำ 200 บาทและสูงสุดไม่เกิน 500 บาท บริการ โอนเงินด่วนระหว่างประเทศ (Xpress Money) เปิดให้บริการเกือบ 100 ประเทศทั่วโลก และมีจุดให้บริการเกือบ 50,000 แห่ง และธนาคารออมสินสาขา จำนวน 700 สาขา ทั่วประเทศ สามารถโอนเงินได้ไม่เกิน 5,000 ดอลลาร์ สหรัฐอเมริกา หรือไม่เกิน 162,000.-บาท ค่าธรรมเนียมขึ้นอยู่กับจำนวนเงินที่ส่ง ประเทศที่รับเงินปลายทาง โดยผู้โอนเงินเป็นผู้ชำระค่าธรรมเนียม บริการให้เข้าตู้നിรัถย โดยนำของที่มีค่ามาฝากไว้กับตู้നിรัถยของสำนักงานที่ห้องมั่นคง เพื่อความปลอดภัยของทรัพย์สิน เงื่อนไขการให้บริการ ค่าประกันกุญแจตู้ละ 3,500.-บาท ค่าธรรมเนียมตามขนาดของตู้നിรัถยซึ่งมีตั้งแต่ 600 , 800 , 1,000 , 1,200 ,1,400, 2,200 บาท/ปี บริการแจ้งผลรางวัลทาง SMS อัตราค่าบริการครั้งละ 6 บาทต่อ 1 ข้อความ บริการออกเช็คของขวัญ เพื่อเป็นของขวัญของกำนัลในโอกาสต่าง ๆ ฉบับไม่ต่ำกว่า 50 บาท และไม่เกิน 20,000 บาท ค่าธรรมเนียมฉบับละ 20 บาท บริการทางการเงินผ่านตู้ ATM ทำธุรกรรมทางการเงินผ่านเครื่อง ATM ได้แก่ สอบถาม ถอนเงิน ฝากเงิน และบริการอื่น ๆ เช่น ชำระค่าเบี้ยประกัน ชำระค่าสาธารณูปโภค ค่าธรรมเนียมแรกเข้า 50 บาท ค่าธรรมเนียมรายปี 100 บาท/ปี

การให้สินเชื่อกองธนาคารออมสินบริการด้านสินเชื่อของธนาคารออมสินในยุคปัจจุบันจัดแบ่งได้หลายประเภท โดยสินเชื่อแต่ละประเภทได้สร้างรายได้ให้กับธนาคารซึ่งเป็นรายได้หลักบริการด้านสินเชื่อได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ ปี 2504 โดยในปี 2504 ธนาคารออมสิน ได้จัดสรรเงินกู้ให้แก่องค์กรและรัฐวิสาหกิจ โดยมีกระทรวงการคลังค้ำประกันนอกจากนี้ธนาคารออมสินได้ให้กู้ยืมเพื่อส่งเสริมการศึกษา สำหรับปลูกสร้างและซ่อมแซมอาคารเรียน และขยายบริการให้กู้ยืมแก่ผู้ฝาก เงินประเภทเศษเสวยเคราะห์เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2522 ธนาคารออมสินได้ขยายขอบเขตการให้กู้ยืมแก่ประชาชน เพื่อสนองความต้องการของผู้ฝากและประชาชนให้มากขึ้นกว่าเดิม ด้วยบริการให้กู้ยืมและเบิกเงินบัญชี โดยใช้เงินฝากประจำ 12 เดือน ค้ำประกัน ปีต่อมาขยายบริการสินเชื่อ สินเชื่อสวัสดิการ สำหรับข้าราชการและพนักงานองค์การของรัฐที่มีรายได้น้อย ต่อมาในปี พ.ศ. 2526 ธนาคารเพิ่มบริการสินเชื่อออมสิน เศรษฐะห์ และเปิดให้บริการสินเชื่ออีกหลายชนิด มาจนถึงปัจจุบันสินเชื่อของธนาคารได้แบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ สินเชื่อเพื่อธุรกิจ และสินเชื่อเพื่อสังคม (ธนาคารออมสิน, 2549)

ประเภทสินเชื่อของธนาคารออมสิน

การให้สินเชื่อของธนาคารออมสิน แบ่งประเภท เป็นสินเชื่อรายใหญ่ และสินเชื่อรายย่อย
 สินเชื่อรายใหญ่ประกอบด้วย สินเชื่อภาครัฐ สินเชื่อเอกชนขนาดใหญ่ และสินเชื่อรายย่อย
 ประกอบด้วย สินเชื่อธุรกิจขนาดเล็ก สินเชื่อเคหะ สินเชื่อบุคคลทั่วไป สินเชื่อบุคคลฐานราก

ในการศึกษาครั้งผู้ศึกษาศึกษาเฉพาะสินเชื่อบุคคลทั่วไปประกอบด้วย สินเชื่อสวัสดิการ
 สินเชื่อเคหะ สินเชื่อโทรทอง สินเชื่อเพื่อสังคมและชุมชน สินเชื่อเพื่อพัฒนากลุ่มอาชีพ การให้
 สินเชื่อแต่ละประเภทมีลักษณะเด่นๆ เงื่อนไข และวิธีปฏิบัติดังนี้

สินเชื่อสวัสดิการ

ผู้กู้ เป็นข้าราชการ หรือพนักงานราชการ มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้กู้กับ
 ระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 60 ปี ยกเว้น ข้าราชการอัยการและข้าราชการตุลาการ เมื่อรวมอายุ
 ผู้กู้กับระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี เป็นผู้ฝากประเภทใดประเภทหนึ่งของธนาคาร
 จำนวนเงินให้กู้ กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน ให้กู้ได้ไม่เกิน 3,000,000 บาท ทั้งกรณีผู้กู้สังกัดหน่วยงาน
 ทั่วไปและหน่วยงานที่ทำข้อตกลงกับธนาคาร (ส่วนกลาง) โดยธนาคารให้สิทธิพิเศษให้กู้ไม่ต้องมี
 บุคคลค้ำประกันกับผู้ดำรงตำแหน่งข้าราชการทหารซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่พันโท นาวาโท และ
 นาวาอากาศโท หรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการตำรวจ ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่พันตำรวจโท หรือ
 เทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือเทียบเท่า
 หรือตั้งแต่ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษหรือเทียบเท่าขึ้นไป พนักงานรัฐวิสาหกิจซึ่งดำรง
 ตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกหรือเทียบเท่าขึ้นไป ข้าราชการอื่นนอกเหนือจาก (1)-(4) ซึ่งดำรง
 ตำแหน่งเทียบเท่ากับข้าราชการพลเรือนตำแหน่งตั้งแต่ประเภททั่วไประดับอาวุโสหรือเทียบเท่าขึ้นไป
 กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ผู้กู้สังกัดหน่วยงานทั่วไป ให้กู้ได้ไม่เกินรายละ 3,000,000.-
 บาท ผู้กู้สังกัดหน่วยงานที่ทำข้อตกลงกับธนาคาร (ส่วนกลาง) ให้กู้ได้ไม่เกินรายละ 5,000,000.-
 บาท โดยมีหลักเกณฑ์ให้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 100 ของจำนวนเงินฝากคงเหลือในสมุดเงินฝากออมสิน
 หรือให้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 100 ของมูลค่าสลากออมสิน ต้องชำระเงินกู้และดอกเบี้ยงวดแรกที่
 กำหนดในสัญญา ระยะเวลาชำระหนี้ กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน หรือกรณีไม่ใช้บุคคลค้ำประกัน ให้กู้
 ได้ไม่เกิน 15 ปีในกรณีที่ผู้กู้เป็นพนักงานราชการระยะเวลาชำระคืนจะต้องไม่เกินอายุสัญญาจ้าง
 งานที่เหลืออยู่โดยนับตั้งแต่เดือนที่ต้องชำระเงินกู้และดอกเบี้ยงวดแรกตามที่กำหนดในสัญญา กรณี
 ใช้หลักทรัพย์ประกันเงินกู้ ให้กู้ได้ไม่เกิน 20 ปี โดยนับตั้งแต่หรือพนักงานราชการ พนักงาน
 ราชการค้ำประกันได้ไม่เกินอายุสัญญาการทำงานที่เหลืออยู่ มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวม
 อายุค้ำประกันกับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ ต้องไม่เกิน 60 ปี ยกเว้น ข้าราชการอัยการและข้าราชการ

ตุลาการ เมื่อรวมอายุ ผู้กู้กับระยะเวลาชำระหนี้ต้องไม่เกิน 65 ปี ทำงานมาแล้วครบ 5 ปี หรือในกรณี ที่ทำงานไม่ครบ 5 ปี ต้องใช้ผู้ค้ำประกันทำงานมาแล้วครบ 1 ปี จำนวน 2 คน แทน (5) ทำงานใน หน่วยงานเดียวกับผู้กู้ให้ใช้บุคคลค้ำประกันได้มากกว่า 1 คน กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน ให้ใช้ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ดังนี้ (1) สมุดเงินฝากออมสิน และหรือสลากออมสินพิเศษ มี หลักเกณฑ์ เป็นของผู้กู้และหรือของบุคคลอื่น ซึ่งเป็นของสาขาที่ให้ผู้กู้เงิน ต้องมอบให้ธนาคาร ยึดถือ พร้อมทั้งโอนสิทธิการถอนไว้ให้ธนาคาร สลากออมสินพิเศษทุกชนิดระบุให้ใช้เงินแต่ผู้ถือ สลากออมสินพิเศษหรือสลากออมสินพิเศษของผู้เยาว์ไม่สามารถให้เป็นหลักประกันการกู้เงิน ได้ ที่ดิน หรือที่ดินและอาคารหรือห้องชุด มีหลักเกณฑ์ คือ เป็นของผู้กู้และหรือของบุคคลอื่น ตั้งอยู่ใน แหล่งชุมชนที่มีความเจริญ มีไฟฟ้า สาธารณูปโภคอื่นๆ ตามความจำเป็น และมีทางสาธารณะ ประโยชน์ ซึ่งรถยนต์ผ่านเข้าออกได้สะดวกหลักทรัพย์อื่นให้เป็นไปตามที่ธนาคารกำหนด หลักประกันการกู้เงิน ใช้บุคคลค้ำประกัน ผู้ค้ำต้องมีคุณสมบัติ เป็นข้าราชการ สลากออมสินโดยไม่ ต้องพิจารณามูลค่าสลากเมื่อถอนคืนก่อนครบอายุให้ผู้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 95 ของราคาประเมิน หลักทรัพย์ กรณีใช้ที่ดินและอาคาร หรือไม่เกินร้อยละ 85 ของราคาประเมินหลักทรัพย์

สินเชื่อเคหะ

ผู้กู้ เป็นผู้ฝากเงินประเภทใดประเภทหนึ่งของธนาคารมีอายุ 20 ปีบริบูรณ์และเมื่อรวมอายุผู้ กู้กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปีมีอาชีพและรายได้แน่นอนการกู้เงิน การกู้เงินจะกู้คน เดียว หรือกู้ร่วมกับบุคคลอื่นได้ ในกรณีที่กู้ร่วมกับบุคคลอื่น ให้นับระยะเวลาชำระเงินกู้ตามอายุ ของผู้กู้ที่มีอายุน้อยที่สุดเพียงคนเดียว วัตถุประสงค์การกู้ ซื้อที่ดินเพื่อเตรียมปลูกสร้างอาคาร ซื้อ ที่ดินและอาคาร หรือห้องชุด ซื้อที่ดินและปลูกสร้างอาคารในที่ดินนั้น ซื้อที่ดินที่มีอาคารของตน หรือคู่สมรสปลูกสร้างอยู่แล้ว ปลูกสร้างหรือต่อเติมซ่อมแซมอาคารในที่ดินซึ่งเป็นของตน หรือคู่ สมรส ใถ่ถอนจำนองที่ดินที่ดินและอาคาร หรือห้องชุดของตนหรือคู่สมรสจากสถาบันการเงินอื่น ทั้งนี้ สามารถยื่นกู้วัตถุประสงค์เพื่อการใถ่ถอนจำนองร่วมกับการปลูกสร้าง ต่อเติมซ่อมแซมอาคาร ได้จำนวนเงินให้ผู้กู้ไม่เกินรายละ 10,000,000.- บาท โดยมีหลักเกณฑ์ให้ผู้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 95 ของ ราคาประเมินหลักทรัพย์ และไม่เกินร้อยละ 90 ของราคาประเมินหลักทรัพย์ กรณีห้องชุด 2) ให้กู้ได้ ไม่เกินร้อยละ 80 ของราคาขายเมื่อเริ่มโครงการจัดสรรในกรณีซื้อห้องชุด ทั้งนี้ โครงการจัดสรร ดังกล่าว ต้องเป็นโครงการจัดสรรที่ ธนาคารพิจารณาให้สินเชื่อแก่ผู้ซื้อรายย่อยกรณีผู้เพื่อปลูกสร้าง หรือต่อเติม ซ่อมแซม แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 95 ของราคาประเมินที่ดินและอาคาร ทั้งนี้ กรณีผู้กู้ขอ กู้เงินเกินกว่ารายละ 10,000,000.- บาท ให้สาขารับเรื่องและพิจารณา ตามลำดับ เพื่อเสนอผู้มีอำนาจ พิจารณานอมนุมัติระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 30 ปี นับตั้งแต่เดือนที่ต้องชำระเงินกู้และดอกเบี้ยงวด

แรกตามที่กำหนดในสัญญา และเมื่อรวมอายุผู้กู้กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี กรณีผู้เพิ่มเติมเพื่อปลูกสร้างหรือต่อเติมซ่อมแซมอาคาร จะขยายระยะเวลาชำระเงินกู้จากสัญญาเดิมก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหลักเกณฑ์ตามวรรคแรก หลักประกันการกู้เงิน 1) ที่ดิน หรือที่ดินและอาคาร หรือห้องชุดตามวัตถุประสงค์ที่ขอกู้ ซึ่งเป็นของผู้กู้ คู่สมรส และตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญ มีไฟฟ้า สาธารณูปโภคอื่นๆ ตามความจำเป็น และมีทางสาธารณประโยชน์ซึ่งรถยนต์ผ่านเข้าออกได้สะดวก 2) สิทธิการเช่าที่ดินและหรืออาคาร ตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารประกาศกำหนด 3) หลักเกณฑ์อื่นตามที่ธนาคารประกาศกำหนด 4) กรณีหลักทรัพย์ตาม 1)-3) มีมูลค่าที่ต่ำกว่าจำนวนเงินกู้ จะใช้หลักทรัพย์ประเภทเดียวกัน หรือสมุดเงินฝากออมสินทุกประเภท หรือสลากออมสินพิเศษของผู้กู้หรือบุคคลอื่นเป็นหลักประกันเพิ่มเติมก็ได้ ยกเว้น สลากออมสินพิเศษชนิดระบุให้ใช้เงินแก่ผู้เยาว์ไม่สามารถเป็นหลักประกันการกู้เงินได้

สินเชื่อไทรทอง

ผู้กู้เป็นลูกจ้างของบริษัทจำกัด หรือบริษัท มหาชน จำกัด (ซึ่งมีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คน ขึ้นไป สถาบันการศึกษาเอกชน สถาบันการเงิน องค์กรอื่นๆ ตามที่กฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น และนิติบุคคลอื่นตามที่ธนาคารกำหนด 2) มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้กู้กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 60 ปี วัตถุประสงค์การกู้ เพื่อประกอบการค้าหรือการลงทุน เพื่อการบริโภคหรือการบริโภคเพื่อไถ่ถอนจำนองจากสถาบันการเงินอื่นๆ ตามที่ธนาคารประกาศกำหนด จำนวนเงินให้กู้ กรณีใช้บุคคลค้ำประกันหน่วยงานทำข้อตกลงกับธนาคาร (ส่วนกลาง) ให้กู้ไม่เกินรายละเอียด 500,000.- บาท กรณีสาขาติดต่อหน่วยงาน โดยตรง ให้กู้ไม่เกินรายละเอียด 200,000.- บาท กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ให้กู้ไม่เกินรายละเอียด 2,000,000.- บาท โดยมีหลักเกณฑ์ให้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 90 ของราคาประเมินหลักทรัพย์ที่ดินพร้อมอาคารหรือไม่เกินร้อยละ 85 ของราคาประเมินห้องชุด หรือไม่เกินร้อยละ 80 ของราคาประเมินที่ดินให้กู้ได้ตามอัตราที่ธนาคารประกาศกำหนด ระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 20 ปี นับตั้งแต่เดือนที่ต้องชำระเงินกู้ และดอกเบี้ยงวดแรกตามที่กำหนดในสัญญา โดยมีหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้ 1) เงินกู้ไม่เกิน 500,000.- บาท ระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 7 ปี 2) เงินกู้เกิน 500,000.- บาท ระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 20 ปี. อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้กรณีผิดนัดไม่ชำระหนี้ให้เป็นไปตามที่ธนาคารประกาศกำหนด หลักประกันการให้กู้เงิน ให้ใช้กรณีใดกรณีหนึ่ง ดังนี้ 1) กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน ผู้ค้ำประกันต้องมีคุณสมบัติ ต้องเป็นลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติผู้กู้ มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้ค้ำประกันกับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 60 ปี ทำงานมาแล้ว ครบ 3 ปี ถ้ายังไม่ครบ 3 ปีให้นับอายุงานต่อเนื่องจากที่เดิมได้ทำงานในหน่วยงานเดียวกับผู้กู้ 2) กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ให้ใช้

ที่ดิน หรือที่ดินพร้อมอาคาร หรือห้องชุดมีหลักเกณฑ์เป็นของผู้กู้หรือของบุคคลอื่นตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญ มีไฟฟ้าสาธารณูปโภคอื่นๆ ตามความจำเป็น และมีทางสาธารณประโยชน์ ซึ่งรถยนต์ผ่านเข้า-ออกได้สะดวก หลักทรัพย์อื่นให้เป็นไปตามที่ธนาคารประกาศกำหนดการจ่ายเงินกู้ จ่ายเงินกู้งวดเดียว

สินเชื่อโทรทอง (เอนกประสงค์)

ผู้กู้ เป็นบุคคลที่มีอาชีพและรายได้แน่นอน มีอายุครบ 20 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้กู้กับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ต้องไม่เกิน 65 ปี วัตถุประสงค์การกู้เงิน เพื่อประกอบการค้าหรือการลงทุน เพื่อการอุปโภคหรือการบริโภค เพื่อ ถัดอนจํานองจากสถาบันการเงินอื่นๆ ตามที่ธนาคารประกาศ กำหนด จำนวนเงินให้กู้ จำนวนเงินให้กู้ไม่เกิน 2,000,000.- บาท โดยมีหลักเกณฑ์อย่างใดอย่าง หนึ่ง ดังนี้ 1) กรณีใช้บุคคลค้ำประกันให้กู้ไม่เกินรายละ 150,000.- บาท 2) กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำ ประกันเงินกู้ ให้กู้ได้ไม่เกินรายละ 2,000,000.- บาท โดยให้กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 90 ของราคาประเมิน ที่ดินพร้อมอาคาร หรือไม่เกินร้อยละ 85 ของราคาประเมินห้องชุด หรือไม่เกินร้อยละ 80 ของราคา ประเมินที่ดินและ ให้กู้ได้ตามอัตราที่ธนาคารประกาศกำหนด ระยะเวลาชำระเงินกู้ ไม่เกิน 20 ปี นับตั้งแต่เดือนที่ต้องชำระเงินกู้ และดอกเบี้ยงวดแรกตามที่กำหนดใน สัญญา โดยมีหลักเกณฑ์อย่าง ใดอย่างหนึ่งคือ เงินกู้ไม่เกิน 150,000.- บาท ระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 5 ปี เงินกู้เกิน 150,000.- บาท ระยะเวลาชำระเงินกู้ไม่เกิน 20 ปี หลักประกันการกู้เงิน กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน ให้ใช้บุคคล ค้ำประกันได้มากกว่า 1 คนโดยผู้ค้ำประกันต้อง มีอายุครบ 25 ปีบริบูรณ์ และเมื่อรวมอายุผู้ค้ำ ประกันกับระยะเวลาที่ชำระเงินกู้ ต้องไม่เกิน 60 ปี มีถิ่นที่อยู่แน่นอนสามารถติดต่อได้ โดยเป็น ข้าราชการที่มีเงินเดือน ตั้งแต่ 15,000.- บาทขึ้นไป เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานองค์การ ของรัฐที่มีเงินเดือนตั้งแต่ 20,000.- บาทขึ้นไป เป็นพนักงานผู้มีรายได้ประจำของบริษัทเอกชนที่มี ความมั่นคงและมีเงินเดือนตั้งแต่ 30,000.- บาทขึ้นไป เป็นผู้ประกอบอาชีพอิสระที่มีรายได้เฉลี่ยไม่ น้อยกว่าเดือนละ 30,000.- บาทขึ้นไป กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ ที่ดินหรือที่ดินพร้อม อาคาร หรือห้องชุดซึ่งเป็นของผู้กู้หรือของบุคคลอื่น ตั้งอยู่ในแหล่งชุมชนที่มีความเจริญ มีไฟฟ้า สาธารณูปโภคอื่นๆ ตามความจำเป็นและมีทางสาธารณะประ โยชน์ ซึ่งรถยนต์ผ่านเข้า-ออก ได้ สะดวกหลักทรัพย์อื่นให้เป็นไปตามที่ธนาคารประกาศกำหนด

สินเชื่อเพื่อพัฒนากลุ่มอาชีพ

สินเชื่อเพื่อพัฒนากลุ่มอาชีพ คุณสมบัติผู้กู้ เป็นข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ข้าราชการพลเรือนสามัญ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พนักงาน

มหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการ ซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำที่สังกัดหน่วยงานที่ทำการบันทึกข้อตกลงกับธนาคารใน โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต และรวมทั้งต้องมีคุณสมบัติอื่นครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่ธนาคารกำหนด

ผลการดำเนินงานของธนาคารออมสินในช่วงที่ผ่านมา จากตารางที่ 5 ปรากฏว่า ธนาคารมีรายได้สุทธิจากการดำเนินงานเพิ่มขึ้นทุกปี จาก 22,935 ล้านบาท ในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 30,078 ล้านบาท ในปี 2554 สอดคล้องกับปริมาณการให้สินเชื่อที่เพิ่มขึ้นทุก ๆ ปี จาก 346,317 ล้านบาท ในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 1,351,990 ล้านบาท ในปี 2554 ซึ่งเป็นผลมาจากปริมาณเงินฝากของธนาคารที่เพิ่มขึ้น จาก 580,229 ล้านบาท ในปี 2547 เพิ่มขึ้นเป็น 1,525,756 ล้านบาท ทำให้ธนาคารมีสภาพคล่องในการให้สินเชื่อ สามารถนำเงินฝากของธนาคารมาหมุนเวียนปล่อยกู้ให้กับลูกค้าสินเชื่อ ทำรายได้ในด้านรายได้จากดอกเบี้ยเงินกู้ ในขณะที่เดียวกันธนาคารก็มีการตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีเช่นกันจึงทำให้ธนาคารมีกำไรสุทธิลดลงในบางปี

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการดำเนินงานธนาคารออมสิน ปี พ.ศ. 2547-2554

งบดุล	หน่วย : ล้านบาท							
	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554
สินทรัพย์รวม	665,911	680,072	711,298	756,766	808,628	1,080,226	1,463,126	1,772,111
เงินลงทุนในหลักทรัพย์สุทธิ	261,733	233,618	208,481	239,895	208,303	221,714	204,680	197,800
เงินให้สินเชื่อ	346,317	397,463	431,946	469,717	545,398	781,497	1,111,837	1,351,990
หนี้สินรวม	598,041	600,798	634,824	669,835	728,878	984,777	1,345,195	1,655,423
เงินฝาก	580,229	583,251	614,233	643,946	702,479	921,541	1,180,248	1,525,756
ส่วนกองทุน	67,870	79,274	76,474	86,931	79,750	95,449	117,931	116,688
งบกำไรขาดทุน	2547	2548	2549	2550	2551	2552	2553	2554
รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผล	27,925	29,278	36,337	41,845	42,940	41,637	53,351	80,108
ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยและเงินรางวัลสลากออมสิน	7,815	7,129	12,242	16,066	15,693	15,644	21,555	38,780
รายได้ดอกเบี้ยและเงินปันผลสุทธิ	20,110	22,149	24,095	25,779	27,247	25,993	31,796	41,328
รายได้ที่มีใช้ดอกเบี้ย	2,825	2,383	2,131	2,426	2,831	1,388	2,790	2,251
รายได้สุทธิจากการดำเนินงาน	22,935	24,532	26,226	28,205	30,078	25,993	31,796	41,328
ค่าใช้จ่ายที่มีใช้ดอกเบี้ย	10,872	9,414	10,061	11,058	13,593	12,473	17,254	28,291
กำไรก่อนหักหนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ	12,063	15,118	16,165	17,147	16,485	15,874	19,400	17,620
หนี้สูญและหนี้สงสัยจะสูญ	138	2,776	6,085	6,413	3,104	1,356	(55)	2,714
กำไรสุทธิ	11,925	12,342	10,080	10,734	13,374	15,874	31,049	10,114

ที่มา: จาก รายงานประจำปี 2551 (หน้า 12-13) , โดย ธนาคารออมสิน, 2551, กรุงเทพมหานคร

ที่มา: จากรายงานประจำปี 2554 (หน้า 25) โดยธนาคารออมสิน, 2554 , กรุงเทพมหานคร

ตารางภาคผนวกที่ 2 อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ส่วนบุคคล

ประเภทสินเชื่อ	อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ (ร้อยละต่อปี)
1. สินเชื่อสวัสดิการ	
1.1 สินเชื่อสวัสดิการ (กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน)	MLR + 1.25
1.2 สินเชื่อสวัสดิการ (กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน)	MLR + 0.25
2. สินเชื่อไทรทอง	
2.1 สินเชื่อไทรทอง (กรณีใช้บุคคลค้ำประกัน)	MLR + 1.50
2.2 สินเชื่อไทรทอง (กรณีใช้หลักทรัพย์ค้ำประกัน)	MLR
3. สินเชื่อเคหะ	
3.1 สินเชื่อเคหะและบุคคลเพิ่มยอด	MLR - 0.50
3.2 สินเชื่อเคหะบุคคลทั่วไป	ดอกเบี้ยคงที่ตามประกาศ
4. สินเชื่อเพื่อพัฒนาภูมิภาค	
4.1 สินเชื่อเพื่อพัฒนาชีวิตครู	MLR
4.2 สินเชื่อเพื่อพัฒนาชีวิตข้าราชการส่วนท้องถิ่น	MLR
4.3 สินเชื่อเพื่อพัฒนาชีวิตข้าราชการพลเรือนสามัญ	MLR
4.4 สินเชื่อเพื่อพัฒนาข้าราชการทหาร	MLR
4.5 สินเชื่อโครงการสวัสดิการเงินกู้สมาชิก ช.พ.ค./ช.พ.ส.	MLR

อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขั้นต่ำประเภทเงินกู้ที่มีระยะเวลา (MLR: MINIMUM LENDING RATE) ปัจจุบัน อัตราร้อยละ 7.00 ต่อปี

ภาคผนวก ข

ข้อมูลปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลของ
ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

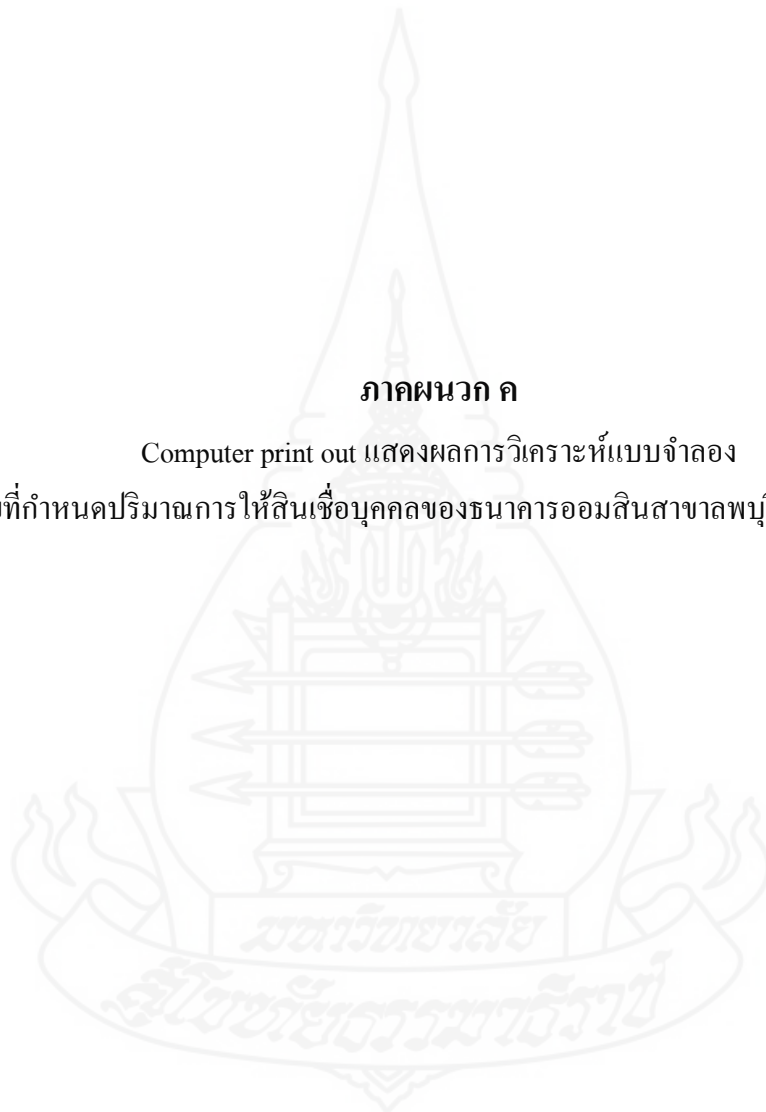
ตารางภาคผนวกที่ 3 ข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของ
ธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี ระหว่าง ไตรมาส 1 ปี 2548
ถึงไตรมาส 4 ปี 2554 (ล้านบาท)

ปี	ไตรมาส	ปริมาณสินเชื่อส่วนบุคคล y	ปริมาณเงินฝาก x1	อัตราดอกเบี้ย x2	ดัชนีราคาผู้บริโภค x3	GDP x4
2548	1	432.37	1,454.47	5.75	106.10	959,975.00
	2	457.37	1,401.78	5.75	108.30	928,361.00
	3	489.80	1,387.74	6.00	111.20	944,173.00
	4	504.91	1,402.64	6.50	111.70	1,025,510.00
2549	1	521.89	1,351.81	7.25	112.20	1,018,621.00
	2	533.51	1,324.44	7.50	113.50	975,690.00
	3	541.63	1,344.57	7.75	115.20	989,089.00
	4	551.33	1,364.68	7.75	115.40	1,071,104.00
2550	1	553.18	1,409.72	7.50	114.90	1,065,589.00
	2	554.40	1,387.16	7.00	116.00	1,020,773.00
	3	546.13	1,381.96	6.87	116.40	1,043,868.00
	4	540.71	1,406.45	6.87	117.00	1,128,796.00
2551	1	528.78	1,406.73	6.87	120.70	1,132,889.00
	2	535.30	1,414.30	7.25	123.30	1,073,963.00
	3	526.82	1,418.84	7.25	124.00	1,075,757.00
	4	540.31	1,471.90	6.75	123.40	1,082,224.00
2552	1	579.06	1,512.08	6.25	102.90	1,053,066.00
	2	616.49	1,556.63	5.85	103.70	1,018,647.00
	3	625.71	1,618.38	5.85	104.20	1,045,615.00
	4	666.22	1,748.22	5.85	105.30	1,145,811.00
2553	1	692.55	1,824.50	5.85	113.70	1,179,635.00
	2	713.51	1,927.04	5.85	117.50	1,112,764.00
	3	739.98	2,019.33	6.00	117.30	1,114,342.00
	4	755.04	2,099.74	6.25	117.70	1,189,371.00
2554	1	782.4	2,132.64	6.50	117.90	1,217,024.00
	2	809.58	2,226.41	6.875	120.90	1,143,132.00
	3	895.28	2,215.53	7.125	121.06	1,153,345.00
	4	926.51	2,219.49	7.25	121.10	1,175,718.00

ภาคผนวก ก

Computer print out แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลอง

ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาลพบุรี จังหวัดลพบุรี

Computer print out แสดงผลการวิเคราะห์แบบจำลอง
ปัจจัยที่กำหนดปริมาณการให้สินเชื่อบุคคลของธนาคารออมสินสาขาตลพบุรี จังหวัดลพบุรี

Dependent Variable: Y

Method: Least Squares

Date: 03/19/12 Time: 19:51

Sample: 2548Q1 2554Q4

Included observations: 28

	Coefficient	Std. Error	t-Statistic	Prob.
C	-5.36325	2.46208	-2.178342	0.0399
X1	1.015068	0.089344	11.36138	0
X2	0.609229	0.139198	4.376694	0.0002
X3	0.660095	0.262986	2.51	0.0196
X4	0.450451	0.225496	2.09970	0.0577
R-squared	0.944157	Mean dependent var		6.398432
Adjusted R-squared	0.934445	S.D. dependent var		0.198465
S.E. of regression	0.050814	Akaike info criterion		-2.960842
Sum squared resid	0.059388	Schwarz criterion		-2.722949
Log likelihood	46.45179	Hannan-Quinn criter.		-2.888116
F-statistic	97.21706	Durbin-Watson stat		1.796850
Prob(F-statistic)	0	Multicollinearity		0.059450

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางบัวเงิน พักศรี
วัน เดือน ปี	5 มีนาคม 2511
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต(การจัดการทั่วไป)
สถานที่ทำงาน	ธนาคารออมสินเขตลพบุรี จังหวัดลพบุรี
ตำแหน่ง	ผู้ช่วยผู้อำนวยการธนาคารออมสินเขตลพบุรี วิเคราะห์สินเชื่อ

